

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠ΄

Δευτέρα 20 Μαΐου 2013

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 12067, 12085
2. Αναφορά για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη των θυμάτων της Γενοκτονίας των Ποντίων, σελ. 12067 - 12075
3. Ανακοινώνεται ότι η Παμποντιακή Ομοσπονδία Ελλάδος κατέθεσε ψήφισμα, σελ. 12075
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12075, 12079, 12082, 12083

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 21 Μαΐου 2013, σελ. 12067
2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η εφαρμογή του ν. 4061/2012 για τη μίσθωση ακινήτων που προορίζονται για βόσκηση σε κατά κύριο επάγγελμα κτηνοτρόφους, σελ. 12076
 - β) Προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις γερμανικές αποζημιώσεις και την άδεια εκτέλεσης της απόφασης του Διοσίου, σελ. 12078
 - γ) Προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τον πόλεμο που μαίνεται στη Συρία, σελ. 12080
 - δ) Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των απολυμένων-ανέργων που ήταν ενταγμένοι σε πρόγραμμα ειδικής επιδότησης ανεργίας, σελ. 12082
 - ε) Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις διαδικασίες συγχώνευσης των φορέων «ΟΣΚ Α.Ε.» - «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» - «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» και μετατροπής τους σε «ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.», σελ. 12084

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου του 2005 της Διεθνούς Σύμβασης του 1988 για την καταστολή των παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και του Πρωτοκόλλου του 2005 στο Πρωτόκολλο του 1988 για την καταστολή παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας των σταθερών εγκαταστάσεων στην υφαλοκρηπίδα», σελ. 12078

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12067 - 12086

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 12070, 12071
ΓΛΕΖΟΣ Ε. , σελ. 12075
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 12068
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 12073
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 12073
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 12075
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12072
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12067
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 12071
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 12068
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 12071
ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. , σελ. 12069

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 12079
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 12075, 12079, 12082, 12083

Γ. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 12085
ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ Β. , σελ. 12078, 12079
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 12078, 12079
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ. , σελ. 12082, 12083
ΜΠΕΖΑΣ Α. , σελ. 12076, 12077
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 12080, 12081
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 12082, 12084
ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ Α. , σελ. 12076, 12077
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ. 12080, 12081
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 12084, 12085

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΠ'

Δευτέρα 20 Μαΐου 2013

Αθήνα, σήμερα στις 20 Μαΐου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 17-5-2013 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΟΘ' συνεδριάσεώς του, της Παρασκευής 17 Μαΐου 2013, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση της Απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων: «Ρύθμιση θεμάτων που αφορούν στην αεροπορική μετακίνηση των Βουλευτών επαρχίας».)

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο αναφορών και ερωτήσεων της Τρίτης 21 Μαΐου 2013.

«Α. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 7122/13-2-2013 ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με τις καταγγελίες για τη Διεύθυνση Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας.

2. Η με αριθμό 9110/2-4-2013 ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Δημητρίου Στρατούλη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την απόλυση εκλεγμένου συνδικαλιστή στην εταιρεία «BRISTOL-MYERS SQUIBB A.E.».

3. Η με αριθμό 5285/19-12-2012 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τη θεσμοθέτηση της δυνατότητας να χορηγούν οι τράπεζες μπλοκ εγγυημένων επιταγών.

4. Η με αριθμό 3608/4-4-2013 αναφορά του Βουλευτή Ηρακλείου των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Επαμεινώνδα (Νότη) Μαριά προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με τα προβλήματα των συνταξιοδοτούμενων πολύτεκνων δημοσίων υπαλλήλων.

5. Η με αριθμό 9325/8-4-2013 ερώτηση του Βουλευτή Σερρών του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Αρτεμίου Ματθαίου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με το Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ) και την εγγύηση καταθέσεων μέχρι του ποσού των 100.000 ευρώ.

6. Η με αριθμό 8789/771/22-3-2012 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων του Βουλευτή Νομού Αττικής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασιλείου Οικονόμου προς τον Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με την πρόσληψη επιτυχόντων ΑΣΕΠ.

7. Η με αριθμό 9455/10-4-2013 ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τα μέτρα για τη νέα αντιπυρική περίοδο.

Β. ΑΝΑΦΟΡΕΣ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 9396/9-4-2013 ερώτηση του Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Ψυχάρη προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τη δημιουργία βελτιωμένων φυλακών.

2. Η με αριθμό 2755/10-10-2012 ερώτηση του Βουλευτή Μαγνησίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Αλέξανδρου Μεικόπουλου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την επίλυση των προβλημάτων λειτουργίας των Κέντρων Υγείας του Νομού Μαγνησίας.

3. Η με αριθμό 3672/1-11-2012 ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Ευβοίας κ. Κωνσταντίνου Μαρκόπουλου προς τον Υπουργό Οικονομικών, σχετικά με την ιδιωτικοποίηση της εταιρείας «ΛΑΡΚΟ».

Εισερχόμεθα στην αναφορά για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Εκ μέρους του Προεδρείου της Βουλής θα τοποθετηθεί ο ομιλών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες, 19 Μαΐου 2013, σύσσωμος ο Ελληνισμός τίμησε την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, μια καταγεγραμμένη και αδιαμφισβήτητη τραγική ιστορία της νεότερης ελληνικής ιστορίας.

Ο πολύπαθος Ποντιακός Ελληνισμός, από το 1914 μέχρι το 1923, έπεσε θύμα μιας συστηματικής και μεθοδευμένης προσπάθειας εξόντωσης των χριστιανικών πληθυσμών της αιμορραγούσας πάλαι ποτέ Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Όσοι Πόντιοι επέβιωσαν των Ταγμάτων Εργασίας, της πείνας και της βιαιότητας των Τούρκων, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τις πατρογονικές τους εστίες, τις εκκλησίες, τους τάφους των προγόνων τους και να διασκορπιστούν στην οικουμένη.

Ο ξεριζωμός των Ποντίων τερμάτισε βάναισα την πολύπλευρη δημογραφική, οικονομική, πνευματική και πολιτιστική παρουσία μιας ακμαίας κοινότητας, η οποία διέθετε πνευματικά ιδρύματα, τυπογραφεία, περιοδικά, εφημερίδες, λέσχες και θέατρα, συνεχίζοντας επάξια μία παράδοση αιώνων στην περιοχή. Παρά τις ιστορικές του περιπέτειες ο Ποντιακός Ελληνισμός διατήρησε αλώβητη την εθνική του ταυτότητα, τη γλώσσα, τα ήθη και τα έθιμα της πατρίδας. Η αδόλωτη ποντιακή ψυχή κατάφερε να επιβιώσει και να δημιουργήσει νέους πυρήνες σε όλο τον κόσμο, μεταφέροντας τα κειμήλια και τις αναμνήσεις της πατρο-

γονικής γης στις νέες πατρίδες.

Σήμερα, η Βουλή των Ελλήνων, η οποία από το 1994 έχει αναγνωρίσει με ομόφωνη απόφασή της, τη 19^η Μαΐου, ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, αποδίδει με σεβασμό τη δέουσα τιμή στους εκατοντάδες χιλιάδες Ποντίους, θύματα της γενοκτονίας και τάσσεται αλληλέγγυα στο πάγιο αίτημα των Ποντίων, για αναγνώριση της γενοκτονίας από την Τουρκία και τη διεθνή κοινότητα.

Ασφαλώς η υπόμνηση αυτών των οδυνηρών γεγονότων δεν αποσκοπεί στο να διαιωνίσει τα μίστη και τις έριδες, ανάμεσα στους δύο λαούς, αλλά πρωτίστως το να υπενθυμίσει σε όλους και ιδιαίτερα στις νέες γενιές ότι η ιστορική μνήμη δεν πρέπει να λησμονείται, αφού η ιστορική ατρόφια εγκυμονεί σοβαρούς εθνικούς κινδύνους. Αποσκοπεί, όμως και στο να επισημάνει εμφαντικά ότι η ζοφερή σκιά της γενοκτονίας με τις διάφορες εκφάνσεις της, δυστυχώς, δεν έχει εκλείψει στις ημέρες μας. Ιδεολογίες που στο παρελθόν υμνούσαν και εφήρμοζαν τη γενοκτονία, κάνουν την επανεμφάνισή τους, χωρίς να απεμπολούν αυτές τις πρακτικές.

Περαιτέρω, εμπόλεμες ζώνες μαίνονται σε διάφορα μέρη του πλανήτη, προκαλώντας απώλειες σε ανθρώπινες ζωές, αλλά και οδηγώντας στον ξενιτεμό, την ορφάνια και την εξαθλίωση, εκατομμύρια ανθρώπους, μεταξύ των οποίων και πολλά παιδιά. Και ο Ελληνισμός εξακολουθεί να είναι τραυματισμένος από ανεπίληπτες καταστάσεις του παρελθόντος, αφού στην Κύπρο οι ίδιοι οι θύτες εξακολουθούν να κωφεύουν σε ό,τι αφορά τους αγνοούμενους της κυπριακής τραγωδίας, ενώ η ειρηνική συμβίωση των δύο κοινοτήτων του νησιού παραμένει ζητούμενο.

Επομένως η συμβατική αυτή ανάμνηση και αναδρομή στο παρελθόν έχει ουσιαστικό περιεχόμενο, αφού θα πρέπει να λειτουργεί διδακτική και αναστοχαστική, προκειμένου οι λαοί και κυρίως οι ηγεσίες τους να μην επαναλάβουν τα ίδια λάθη, αλλά να συμβάλουν στη διαμόρφωση ασφαλών συνθηκών για μια πραγματική φιλία και αλληλοπροσέγγιση, μεταξύ των λαών, για να μην ξαναζηήσει η ανθρωπότητα το θλιβερό φαινόμενο της γενοκτονίας, αυτή την εξαχρείωση της ανθρώπινης φύσης, αφού δεν μπορεί παρά να προκαλεί αμηχανία και αποτροπιασμό σε κάθε πολιτισμένο άνθρωπο.

Πιστεύω, κύριοι συνάδελφοι, ότι διερμηνεύω τα συναισθήματα όλων μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, ενθυμούμενος τα λόγια του μεγάλου Πόντιου νομικού και πολιτικού Λεωνίδα Ιασωνίδη, ο οποίος είχε πει: «Ξηρανθείτω ημίν ο λάρυγξ, εάν επιλαθώμεθα σου, ω πάτριος Ποντία γη».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας το λόγο έχει η κ. Κατερίνα Παπακώστα, Βουλευτής Β' Αθηνών για τρία λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ-ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω την ιδιαίτερη τιμή να ομιλήσω εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας για τη 19^η Μαΐου ως ιδιαίτερη Ημέρα Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ποντίων που συνετελέσθη από το 1916 έως το 1923 και αισθάνομαι, οφείλω να ομολογήσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ιδιαίτερη συναισθηματική φόρτιση, γιατί προέρχομαι ως απόγονος από προγόνους, οι οποίοι πολέμησαν για τον Ελληνισμό του Πόντου και της Μικράς Ασίας –ο πατέρας της μητέρας μου- αλλά και μάτωσαν από την πλευρά του συζύγου μου, όταν οι παππούδες του και μέλη ολόκληρης οικογένειας εξανδραποδίστηκαν και θανατώθηκαν.

Η εθνική μας αντιπροσωπεία, όπως κάθε χρόνο έτσι και σήμερα, τιμά τη μνήμη των χιλιάδων θυμάτων της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Ενενήντα τέσσερα χρόνια μετά, από τότε που στις 19 Μαΐου του 1919 οργανώνεται η δεύτερη φάση του ποντιακού ολοκαυτώματος, διαπιστώνουμε ότι μετά τη Μικρασιατική Καταστροφή το 1922, οι Έλληνες του Πόντου, που έχασαν τη ζωή τους, ξεπερνούν τις διακόσιες χιλιάδες, ενώ κάποιοι ιστορικοί ανεβάζουν τον αριθμό τους στις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες ανθρώπους. Όσοι γλιτώνουν από το σπαθί, καταφεύγουν ως πρόσφυγες στη νότια Ρωσία, ενώ γύρω στις τετρακόσιες χιλιάδες έρχονται στην Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ενενήντα τέσσερα χρόνια μετά ο Ελληνισμός δεν ξεχνά και δεν μπορεί να ξεχάσει. Ιστορικά πλέον, το θέμα της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου, αλλά και του προσφυγικού πληθυσμού της περιοχής και της Ανατολής, όπως και των Αρμενίων και των Ασσυρίων είναι πλέον αποδεδειγμένο. Έτσι, εξάλλου, έχει αποφασίσει το 2007 η συντριπτική πλειοψηφία του πλέον αρμόδιου παγκόσμιου επιστημονικού οργάνου, όπως είναι η Διεθνής Ένωση Ακαδημαϊκών για τη μελέτη των γενοκτονιών.

Μέχρι σήμερα τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου με παρεμβάσεις του Οικουμενικού Ποντιακού Ελληνισμού έχουν αναγνωρίσει δέκα Πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, όπου έπαιξε πολύ σπουδαίο ρόλο η Παμποντιακή Ομοσπονδία, αλλά και η συγγραφέας Τέα Χάλο που έγραψε το βιβλίο «Ούτε το όνομά μου», που έχω και στη βιβλιοθήκη μου. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναγνωρίζει τον Σεπτέμβριο του 2006 με ιδιαίτερη παρέμβαση της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος τη Γενοκτονία των Ποντίων, καθώς και η Πολιτεία της Νότιας Αυστραλίας το 2006, το Σουηδικό Κοινοβούλιο το Μάρτιο του 2010 και πρόσφατα, το Κοινοβούλιο της Νότιας Ουαλίας με παρέμβαση της Ομοσπονδίας των Ποντίων της Αυστραλίας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας δεν παραγράφονται. Όπως και η Γερμανία, μια ισχυρή χώρα μέσα στην Ευρώπη, έχει παραδεχθεί το ναζιστικό παρελθόν της, έχει παραδεχθεί τα εγκλήματα του ναζισμού και έχει ζητήσει συγγνώμη από τη διεθνή κοινότητα, έτσι και η Τουρκία εκτιμώ, ως μια ισχυρή σήμερα και ώριμη πια πολιτικά, αλλά και ιστορικά χώρα, όπως οφείλει να πράξει το ίδιο.

Έχω την τιμή να εκπροσωπώ την Ελλάδα στον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας Ευξείνου Πόντου –ως αντιπρόεδρος του ΟΣΕΠ- και έχω την ευκαιρία να συνομιλώ και με Τούρκους ομολόγους μου, στους οποίους κατ' επανάληψη έχω τονίσει ότι η Τουρκία δεν έχει σήμερα τίποτα να χάσει ή να φοβηθεί από την αναγνώριση του παρελθόντος της και της Γενοκτονίας τόσο των Ποντίων όσο και των Αρμενίων. Η αναγνώριση των γενοκτονιών από την ίδια την Τουρκία και η έκφραση συγγνώμης της τουρκικής πολιτείας, του τουρκικού κράτους, είναι δείγμα ωριμότητας και είναι επιτακτικό χρέος προς την ανθρωπότητα. Αποτελεί ένδειξη σεβασμού από την ίδια προς τους γειτονικούς της λαούς, αλλά και ένα δείγμα ωριμότητας που θεωρώ ότι δεν έχει να χάσει η Τουρκία από αυτό, όταν έχει ανοικτά μέτωπα –ιδιαίτερα το Κυπριακό- αλλά και το πλαίσιο ένταξής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Ελληνισμός που έζησε στον Πόντο σε όλη τη μακρόχρονη διάρκεια της ζωής του από το 1100 π. Χ. μέχρι και το 1922 μ. Χ. υπήρξε ένα από τα σπουδαιότερα τμήματα του ελληνικού έθνους. Παρά τους συνεχείς διωγμούς, παρά τον ξεριζωμό, παρά τις σφαγές κατορθώνει να αναπτύξει την οικονομία, να διατηρήσει τη γλώσσα και την εθνική συνείδηση, να περισώσει την εθνική ταυτότητα, παράλληλα με τον υπόλοιπο Ελληνισμό. Για πάνω από τρεις χιλιάδες χρόνια υπήρξε θερμοκήπιο πολιτισμού και ανάπτυξης, διατηρώντας τις δημοκρατικές αξίες και μετέπειτα την Ορθοδοξία. Το παράδειγμά τους οφείλουμε να θυμόμαστε σήμερα, να προστατεύσουμε τη μνήμη, να αντλήσουμε δύναμη από την αγωνιστικότητά τους και να πούμε ότι δεν ξεχνούμε, ότι εργαζόμαστε προς αυτή την κατεύθυνση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ας είναι αιωνία αυτών η μνήμη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο ο Βουλευτής Α' Πειραιώς κ. Δρίτσας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το 1994 η Βουλή των Ελλήνων αναγνώρισε με ομόφωνη απόφασή της την καταστροφή του Ελληνισμού του Πόντου, ως γενοκτονία. Η ουσία τέτοιων αποφάσεων έγκειται τόσο στο να δικαιωθεί η μνήμη των θυμάτων όσο και να αισθανθούν δικαίωση οι απόγονοι αυτών των θυμάτων, όσο και στο να μη χαθεί η ιστορική μνήμη. Έστω και εκ των υστέρων όλα αυτά έχουν σημασία. Έγκειται, όμως, επίσης και στο να

πιεστεί η τουρκική δημοκρατία να αναγνωρίσει κρατικά εγκλήματα που διαπράχθηκαν στη διαδικασία της γέννησής της από τα συντρίμια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Δεν είναι εύκολο τα κράτη να αναγνωρίσουν ότι η ιστορία τους δεν είναι άσπιλη. Όμως αυτή η αναγνώριση μπορεί να συμβάλει ώστε να εξαλειφθούν οι γενεσιουργές αιτίες των εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, αλλά και να υπάρξει η καταλαγή των παθών της εχθρότητας που πηγάζει από τον πόλεμο και τη φρίκη του. Και αυτό αφορά σε πολλά κράτη στην ιστορία της ανθρωπότητας.

Για εμάς, για την Αριστερά, αλλά νομίζω και για όλο τον ελληνικό λαό, η ανάμνηση αυτών των εγκλημάτων στην περίπτωση των Ελλήνων και των Ελληνίδων του Πόντου –και μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες εκποτισμένους και δολοφονημένους- αναδεικνύει την ανάγκη της πάλης εναντίον του πολέμου για την ειρηνική συμβίωση των λαών.

Η ακαδημαϊκή επιστημονική συζήτηση για τον ακριβή ορισμό των γενοκτονιών δεν αλλάζει τα γεγονότα, ούτε μπορεί να αποκρύψει ότι εξαλείφθηκε με τον πιο άγριο τρόπο ένας ολόκληρος λαός. Και δεν είναι ο μόνος.

Η κραυγή «ποτέ πια πόλεμος» είναι το στοιχείο που έθρεψε την ιδέα της ειρηνικής ένωσης της Ευρώπης, κυρίως μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ώστε η αιματοβαμμένη ήπειρός μας, να μετατραπεί σε χώρο φιλίας, ασφάλειας, δημιουργίας. Είναι ένα από τα αίτια, δικά μας τουλάχιστον, επιχειρήματα κατά της εξέλιξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της μετατροπής της πατρίδας μας και των άλλων αδύναμων ευρωπαϊκών χωρών σε «αποικίες χρέους» σήμερα, κατά της γενικευμένης επίθεσης του κεφαλαίου εναντίον των εργαζομένων της Ευρώπης.

Μην ξεχνάμε, οι εθνοκαθάρσεις των πρώτων δεκαετιών του 20ου αιώνα είχαν ενόχους, εκτός από αυτούς που τις έκαναν, και τις Μεγάλες Δυνάμεις. Οι διωγμοί ήταν πάντα ένα στοιχείο όπου γύρω από αυτούς βασίλευε και κυριαρχούσε η αποικιοκρατία και ο ιμπεριαλισμός. Όμως η αναγωγή κάθε εγκλήματος κατά της ανθρωπότητας, κάθε εθνοκάθαρσης, κάθε γενοκτονίας γενικώς στον πόλεμο, οδηγεί σε εφησυχασμό και άφεση αμαρτιών με την προσέγγιση ότι «αυτά έχει ο πόλεμος», κάτι δηλαδή ως παράπλευρες απώλειες. Η σύγχρονη ανθρωπότητα δεν πρέπει να δεχθεί αυτή την προσέγγιση.

Είναι βέβαιο ότι αυτά τα εγκλήματα έγιναν και γίνονται σε πολέμους. Το κάθε ένα όμως είναι ξεχωριστή περίπτωση και τα θύματα ήταν ξεχωριστοί άνθρωποι. Πόσο σκόπιμο λάθος είναι αυτή η γενική αναγωγή, το δείχνει η επίκαιρη συζήτηση για τις γερμανικές αποζημιώσεις και την αποπληρωμή του αναγκαστικού δανείου.

Το επιχείρημα της γερμανικής κυβέρνησης είναι εν πολλοίς ότι αυτά έγιναν σε μία ανώμαλη εποχή. Τώρα έχουμε ειρήνη. Γερμανία και Ελλάδα είναι φίλες χώρες, ας τα ξεχάσουμε. Να τα ξεχάσουμε, αλλά με δικαιοσύνη και δικαιοσύνη. Την απάντηση, λιτή και συγκλονιστική δίνει ο τίτλος του βιβλίου του Μανώλη Γλέζου «Και ένα μάρκο αν ήταν».

Από ορισμένες πλευρές η καταστροφή του Ποντιακού Ελληνισμού και η επιδίωξη να αναγνωριστεί αυτή ως έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, χρησιμοποιείται για να διατηρηθεί η εχθρότητα προς τον τουρκικό λαό και η ένταση στις σχέσεις μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας. Εμείς δεν προσχωρούμε σε αυτήν την κατεύθυνση.

Καταγγέλλουμε αυτές τις επιδιώξεις, γιατί εκτρέφουν και συντηρούν ακριβώς αυτά που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν και από τις μεγάλες δυνάμεις για να δικαιολογηθούν τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Παραβλέπουν άλλωστε -και αναφέρθηκε ήδη- ότι πολλοί φωτισμένοι άνθρωποι στην Τουρκία θεωρούν ότι η εξάλειψη των μη τουρκικών εθνικών κοινοτήτων έβλαψε και φτώχυνε και τη δική τους πατρίδα.

Εμείς θεωρούμε ότι η αναγνώριση των εγκλημάτων του παρελθόντος μπορεί να συμβάλει ώστε να πλησιάσουμε τους γείτονες, να κουβεντιάσουμε ειρηνικά για το παρελθόν και να πάρουμε όσα μέτρα χρειάζονται ώστε αυτά τα εγκλήματα να μείνουν παρελθόν. Και σε αυτήν την κατεύθυνση πρέπει να πιέσουμε την τουρκική δημοκρατία και να έχουμε ανοιχτές κατευθύνσεις προς τα εκεί.

Τελειώνοντας, επιτρέψτε μου να πω ότι οι άνθρωποι του Πόντου που όταν εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους κατέφυγαν στη Ρωσία και μετά στη Σοβιετική Ένωση και ήρθαν κατόπιν στην Ελλάδα ή οι απόγονοί τους, σήμερα ζουν ανασφάλιστοι και χωρίς σύνταξη πολλοί από αυτούς. Το ελληνικό κράτος έπαψε να τους δίνει τη μικρή σύνταξη που έπαιρναν. Δικαιολογημένα αυτοί οι άνθρωποι θα πουν ότι όσα σήμερα ακούστηκαν ή θα ακουστούν για την καταστροφή του Ποντιακού Ελληνισμού από τους εκπροσώπους των κομμάτων, μπορεί να μην αντιστοιχούν σε μια ειλικρινή προσέγγιση.

Πρέπει να δώσουμε επιτέλους, έστω και συμβολικά, τη μικρή αυτή οικονομική δικαίωση -και ας μην το ευτελίζουμε, έχει βαθύτατο και ισχυρότατο συμβολισμό- για να μπορέσουν να ζήσουν αλλά κυρίως για να αισθανθούν ότι η σύγχρονη ελληνική πολιτεία αναγνωρίζει όλη αυτή την περιπέτεια. Άλλωστε ο Ποντιακός Ελληνισμός απέδειξε και κατέδειξε με τον πιο εναργή τρόπο ότι έχει μια τεράστια δύναμη και απετέλεσε στη συνέχεια παρά τους διωγμούς, παρά τις περιπέτειες, ίσως ένα από τα πιο δυναμικά τμήματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Η Βουλή των Ελλήνων οφείλει όλα αυτά να τα κρατήσει ανοικτά και αυτό θα είναι δικαίωση και για την ειρήνη και για την ανθρωπότητα και για τον ανθρωπισμό και για τον Ποντιακό Ελληνισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ το λόγο έχει ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. Χρυσόχοϊδης.

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η 19η Μαΐου είναι ημέρα πένθους και μνήμης. Η γενοκτονία τουλάχιστον τριακοσίων πενήντα χιλιάδων Ελλήνων του Πόντου την περίοδο 1916-1923 είναι παγκόσμιο ιστορικό γεγονός. Η διεθνής εκκρεμότητα της αναγνώρισης και της ηθικής δικαίωσης των θυμάτων των αδελφών μας Ποντίων δεν απαλλάσσει την ιστορία και τη συνείδηση της ανθρωπότητας από τη μαύρη αυτή σελίδα. Είναι χρέος μας να επιτύχουμε την ιστορική και ηθική δικαίωση του Ποντιακού Ελληνισμού, να ανταποκριθούμε θα έλεγα στο αίτημα δικαίου των Ποντίων συμπατριωτών μας, να δικαιώσουμε μια ελπίδα και προσδοκία πολλών δεκαετιών, σχεδόν ενός αιώνα πια. Μια ελπίδα που συντροφεύει τον πόνο της μνήμης αυτών των ανθρώπων. Μια προσδοκία που συντροφεύει τις αφηγήσεις των ανθρώπων. Αυτός είναι ο μεγάλος καημός των Ποντίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ποντιακό ζήτημα είναι και εθνικό και διεθνές, είναι και ιστορικό και πολιτικό και ως τέτοιο δεν ανήκει αποκλειστικά στη σφαίρα της συλλογικής μνήμης του παρελθόντος, έτσι απλά. Αντίθετα, είναι ζώσα ιστορία, ανήκει στη σκέψη και στη δράση του παρόντος και του μέλλοντος.

Η 19η Μαΐου είναι κάτι παραπάνω από μια μέρα μνήμης. Είναι μέρα πολιτικού στοχασμού και απολογισμού για το τι έχουμε κάνει για το συγκεκριμένο ζήτημα και τι πρέπει να κάνουμε από εδώ και πέρα για να προωθήσουμε περαιτέρω το ζήτημα της αναγνώρισης της γενοκτονίας των Ποντίων.

Γι' αυτό το πολιτικό και ηθικό χρέος της ελληνικής πολιτείας δεν είναι στιγμιαίο αλλά είναι διαρκές. Αναφέρομαι τόσο στις συντεταγμένες πρωτοβουλίες για τη διεθνή και ευρωπαϊκή αναγνώριση της Γενοκτονίας στο πλαίσιο των αρχών του Διεθνούς Δικαίου και των ευρωπαϊκών θεσμών, όσο και στην προώθηση της επιστημονικής γνώσης, της τεκμηρίωσης για το ζήτημα, τόσο μέσα από το εκπαιδευτικό μας σύστημα, όσο και μέσα από τις συλλογικές πρωτοβουλίες που παίρνει το ποντιακό κίνημα.

Μπορούμε να έχουμε αποτελέσματα. Έχουμε χρέος να έχουμε αποτελέσματα. Στην πολιτική, όμως, το αποτέλεσμα -όπως ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα- είναι θέμα συστηματικής δουλειάς, γνώσης, τεκμηρίωσης και συλλογικής προσπάθειας.

Η ματιά και η κρίση μας για το ζήτημα δεν χρειάζεται να θολώνουν ούτε από φόβο αλλά ούτε και από πάθη ή μίσος. Το αίτημα δικαίου των Ποντίων και όλου του Ελληνισμού για το ποντιακό ζήτημα είναι η πρώτη ύλη για να έχουμε μια βαθιά ριζωμένη σχέση με την αλήθεια. Η βαθιά σχέση μας με την αλήθεια

και τη δικαιοσύνη θα μας κάνει πιο πειστικούς και πιο αποτελεσματικούς. Αυτή είναι και η σχέση που ενδυναμώνει και δημιουργεί προόδους στη φιλία μεταξύ των λαών.

Σε αυτήν τη βάση, η ιστορία του ποντιακού ζητήματος μπορεί να ενδυναμώσει τις σχέσεις μας με την Τουρκία και τον τουρκικό λαό. Διότι τι είναι τελικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά που η 19^η Μαΐου μας φέρνει στο νου; Τι σκέψεις μπορούμε να κάνουμε σήμερα; Τι ιδέες και τι διδάγματα αντλούμε;

Πρώτον, αντλούμε το ασίγηστο πάθος του Ποντιακού Ελληνισμού για επιβίωση, προκοπή, πρόοδο, ευημερία και πολιτισμό, τόσο στα δύσκολα χρόνια της τουρκοκρατίας όσο και στη συνέχεια στα χρόνια της προσφυγιάς.

Πρόκειται για ένα ιστορικό, κοινωνικό, πολιτισμικό υπόδειγμα του τι σημαίνει να ξεκινάς από την αρχή, να μην υποκύπτεις, να σηκώνεσαι όρθιος, να αντέχεις και τελικά να ξαναπροοδεύεις. Αυτό το υπόδειγμα αντοχής και πίστης στις δυνάμεις μας, στις παραδόσεις μας είναι ο πραγματικός ορισμός του πατριωτισμού σήμερα. Αυτό είναι –αν θέλετε– που προκαλεί και ρίγος σε όλους του Έλληνες.

Δεύτερο δίδαγμα –αν θέλετε– συμπέρασμα είναι ότι η ποντιακή τραγωδία μας δείχνει ορισμένες πολύ μεγάλες και πανανθρώπινες παγκόσμιες οικουμενικές αξίες, όπως είναι η δημοκρατία, η ανεκτικότητα, η αλληλεγγύη, η συμφιλίωση των λαών. Ο Ελληνισμός έχει υποστεί τεράστια πλήγματα από το διχασμό, από το φασισμό και από τον άκρατο εθνικισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φόρος τιμής στα χιλιάδες θύματα της Γενοκτονίας είναι η μνήμη, είναι η αλήθεια, είναι η δικαιοσύνη. Μόνο τότε σεβόμαστε πραγματικά τους αγώνες και τον πόνο των ανθρώπων. Μόνο τότε ακούμε πραγματικά τον πόνο τους και τον αναστεναγμό τους. Μόνο τότε ως Έλληνες ξέρουμε που είμαστε και που θέλουμε να πάμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξάρτητων Ελλήνων θα μιλήσει ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. Γαβριήλ Αβραμίδης.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να συμμετάσχω από την αρχή στον αγώνα, στην προσπάθεια για την καθιέρωση Ημέρας Μνήμης για τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου. Από τα πρώτα βήματα, συμμετέχω σε αυτό κίνημα. Και τώρα είμαι μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος και της Διεθνούς Συνομοσπονδίας Ποντίων Ελλήνων.

Στις 24 Φεβρουαρίου 1994 η Βουλή των Ελλήνων ομόφωνα ανεγνώρισε τα εγκλήματα που έγιναν εις βάρος των Ελλήνων του Πόντου ως «Γενοκτονία» και καθιέρωσε Ημέρα Μνήμης τη 19^η Μαΐου. Αυτή ήταν μια ιδέα του Νεοκλή Σαρρή, πρόταση του Μιχάλη Χαραλαμπίδη και εισήγηση του Βουλευτή Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ, του Λευτέρη Κωνσταντινίδη, βεβαίως τότε με τη γενναία απόφαση του Ανδρέα Παπανδρέου.

Τιμούμε, λοιπόν, όλοι οι Έλληνες τη 19^η Μαΐου, ημέρα μνήμης και αγώνα των τριακοσίων πενήντα τριών χιλιάδων θυμάτων της νεοτουρκικής και κεμαλικής θηριωδίας και βαρβαρότητας, στην οποία ευθύνη συμμετοχής αλλά και συνενοχής έχει η ίδια η Γερμανία, όπως γράφει στο βιβλίο του και ο Κώστας Φωτιάδης, του οποίου τον τόμο εξέδωσε η Βουλή των Ελλήνων με τα ντοκουμέντα της γενοκτονίας. Υπάρχει βεβαίως η εκκρεμότητα για την έκδοση του τόμου της γενοκτονίας σε έξι ξένες γλώσσες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Ας ξεκινήσουμε από τα αγγλικά τουλάχιστον.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Ναι, από τα αγγλικά τουλάχιστον, διότι στο παρελθόν υπήρξε η πρόταση εκ μέρους του Προεδρείου της Βουλής ιδιωτικοί φορείς να χρηματοδοτηθούν και να εκδώσουν τα ντοκουμέντα για τα οποία ήδη υπάρχουν οι μεταφράσεις. Νομίζω ότι πρέπει να φέρει το κύρος και τη σφραγίδα της Βουλής των Ελλήνων και να μην ακολουθούμε τη γραμμή αυτή του φοβικού συνδρόμου απέναντι στους Τούρκους.

Τυχαίνει να είμαι απόγονος των διασωθέντων της γενοκτονίας, με πολλά θύματα στην οικογένειά μας από την πλευρά της μητέρας μου. Η γιαγιά μου δεν είχε κανένα συγγενή στην Ελλάδα. Ο

αδερφός της εξοντώθηκε στα Τάγματα Εργασίας, τα Αμελέ Ταμπουρού, από τους Νεότουρκους, δηλαδή, ως επίστρατος, ο Πολυχρόνης Σαΐδης, και είναι σημαντικό για μένα να κάνω το μνημόσυνο αυτό του οποίου το όνομα πήρε στη συνέχεια ο θεός μου, ο αδερφός της μητέρας μου, που γεννήθηκε στη Μαζαρακιά της Ηπείρου. Οι γονείς της γιαγιάς μου, ο Γιώργος Σαΐδης και η Αλεξάνδρα Κελεσιδου, εξοντώθηκαν την περίοδο του Κεμάλ το 1921 στην εξορία προς το Ερζερούμ.

Το 1908 το Κίνημα των Νεοτούρκων διακηρύσσει ισότητα και αδελφότητα. Το 1908 στη σημερινή Πλατεία Ελευθερίας στη Θεσσαλονίκη ζητοκραυγάζουν μαζί με τους Οθωμανούς και οι Έλληνες και οι Αρμένιοι και οι Εβραίοι, πιστεύοντας ότι θα είναι πραγματική ισονομία και ισοπολιτεία. Γρήγορα αποκαλύπτεται το προσωπείο αυτής της εθνικιστικής οργάνωσης, η οποία σχεδιάζει εθνοκάθαρση.

Δυστυχώς, η πλατεία αυτή και σήμερα ονομάζεται Πλατεία Ελευθερίας από την περίοδο των Νεοτούρκων και όχι επειδή συνδέεται με το 1912, με την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης. Και ένα αίτημα μόνιμο είναι, να αλλάξει το όνομα της πλατείας και να ονομαστεί «Πλατεία Γενοκτονίας», μιας που εκεί ουσιαστικά υπήρξε μια αφετηρία ενός κινήματος που συνδέθηκε με την εξόντωση του Ελληνισμού όχι μόνο του Πόντου, αλλά όλης της Ανατολής και της Θράκης και της Ιωνίας. Γιατί η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου είναι τμήμα μιας συνολικής γενοκτονίας του ελληνισμού, η οποία αποτελεί υποσύνολο της γενοκτονίας των χριστιανικών λαών, πίσω από την οποία ήταν τα γερμανικά συμφέροντα και τότε.

Ήταν ο Λίμαν Φον Σάντερς, ο οποίος ήταν ο σύμβουλος της κυβέρνησης των Νεοτούρκων, των Οθωμανών, ο οποίος εισηγήθηκε τον εκποτισμό και μάλιστα λέγεται ότι οι ίδιοι οι Οθωμανοί αντιδρούσαν στα σχέδια αυτά. Αυτοί εισηγήθηκαν, λοιπόν, το σχέδιο της μετακίνησης προς το εσωτερικό, το οποίο ονομάζει ο Πολυχρόνης Ενεπεκίδης –ομότιμος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Βιέννης και ο πρώτος ερευνητής των ντοκουμέντων της γενοκτονίας– ως «Αουσβιτς εν ροή».

Τότε, λοιπόν, ήταν ο Όμιλος «KRUPP», ήταν η «SIEMENS» και όλες αυτές οι εταιρείες και η Deutsche Bank από το 1882, με προνόμια στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, οι οποίες εξυπηρέτησαν το σκοπό αυτό.

Και δεν τα λέμε εδώ απλά, ο ίδιος ο Μοργκεντάου γράφει ότι οι Γερμανοί θεωρούσαν τους Έλληνες εμπόδιο στις βλέψεις τους για επέκταση στη Μικρά Ασία. Είναι πάρα πολλά τα στοιχεία. Από το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών η τεκμηρίωση είναι απόλυτη και αδιαμφισβήτητη και αναφέρθηκαν και οι συνάδελφοι.

Υπάρχει η Διεθνής Ένωση των Ακαδημαϊκών, η οποία μιλά για Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και της Ανατολής και καλεί την Τουρκία και να αναγνωρίσει και να αποκαταστήσει και –εδώ θα έλεγα– με συνευθύνη και της Γερμανίας, της οποίας την πολιτική και τον πόλεμο πληρώσαμε όχι μόνο τότε με ένα εκατομμύριο συνολικά θύματα, αλλά και με ένα εκατομμύριο θύματα στη ναζιστική κατοχή, αλλά και σήμερα πλέον με την πολιτική, την οποία ακολουθεί η Γερμανία, όπως, λόγου χάριν, αυτό που ανέφεραν και συνάδελφοι, το να κόβονται δυστυχώς οι συντάξεις του ΟΓΑ από τους ανασφάλιστους υπερήλικες, που είναι ένα μέτρο σκληρό και άδικο, το οποίο δεν θα ήθελα να χαρακτηρίσω.

Επίσης, στις 24 Σεπτεμβρίου του 1998 η Βουλή των Ελλήνων καθιέρωσε τη 14^η Σεπτεμβρίου ως Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας. Γνωρίζουν κάποιοι τι έγινε και πώς έγινε με το προεδρικό διάταγμα. Δεν θα θέλω να μπω σ' αυτήν τη συζήτηση.

Θεωρώ, όμως, ότι υπάρχει μία εκκρεμότητα. Η Βουλή των Ελλήνων πρέπει να ενοποιήσει αυτές τις τμηματικές αναγνωρίσεις και καθιερώσεις μνήμης, γιατί το ζήτημα είναι ενιαίο. Δεν είναι απλά των Ποντίων, δεν είναι μόνο των Ιώνων, δεν είναι μόνο των Θρακών, οι οποίοι, επίσης, έχουν ορίσει μία Ημέρα Μνήμης τον Απρίλιο και την τιμούν. Υπάρχει μία έκφραση στα ποντιακά: «Πολλά να λέγω κι επορώ κι ολίγα κι κανείνταν».

Στο λίγο χρόνο που μένει –και κλείνοντας– θέλω να πω τα εξής. Το ζήτημα είναι τι κάνουμε εμείς, διότι ο Ποντιακός Ελληνισμός, ο ποντιακός οργανωμένος χώρος και ιδιαίτερα η διασπορά με

παρεμβάσεις έχει κάνει και έχει επιτύχει αυτά τα οποία αναφέρθηκαν εδώ από ομιλητές. Ενδεικτικά σας αναφέρω τις δέκα αναγνωρίσεις σε πολιτείες της Αμερικής, την παρέμβαση το 2006 της Παμποντιακής Ομοσπονδίας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το οποίο κάλεσε την Τουρκία να συμφιλωθεί με το παρελθόν της και να αναγνωρίσει τα εγκλήματα εις βάρος των Ελλήνων του Πόντου, των Αρμενίων, των Ασσυρίων και όπως συνέβη τον Απρίλιο του 2007 στην πολιτεία της Νότιας Αυστραλίας, όπου υπήρξε εισήγηση του Υπουργού Δικαιοσύνης, του Μάικλ Άτκινσον.

Ακόμη, το 2007 ιδρύθηκε η Επιτροπή Ακαδημαϊκών για τη μελέτη των γενοκτονιών. Το 2010 έχουμε το τρίτο κράτος, τη Σουηδία, μετά την Ελλάδα και την Κύπρο, που αναγνωρίζει το έγκλημα της γενοκτονίας και τώρα τον Μάιο η πολιτεία της Νότιας Ουαλίας ενιαία αποφάσισε για την αναγνώριση του εγκλήματος αυτού. Ήδη είχε κάνει την αναγνώριση της Γενοκτονίας των Αρμενίων και την επικαιροποίησε με την αναγνώριση της Γενοκτονίας και των Ελλήνων και των Αρμενίων.

Ο κ. Ερντογάν, ο Πρωθυπουργός της Τουρκίας, μίλησε πριν από τρία-τέσσερα χρόνια, αν δεν κάνω λάθος, για τις διώξεις εις βάρος των μειονοτήτων στην Τουρκία, την οποία πλήρωσε, όπως είπε, ο τουρκικός λαός, που ήταν αποτέλεσμα φασιστοειδούς αντίληψης και τότε εδόχθη επιθέσεις από το ακραίο εθνικιστικό κόμμα της Τουρκίας. Θα είναι λυτρωτικό για την Τουρκία να αναγνωρίσει το έγκλημα αυτό. Θα είναι λυτρωτικό για την Τουρκία, σήμερα τουλάχιστον που προσπαθεί να απογαλακτιστεί από το κεμαλικό και νεοτουρκικό παρελθόν, καθώς είναι ένας άλλος εθνικισμός.

Το «επιτέλους τους ξεριζώσαμε» το είπε τον Αύγουστο του 1923 ο Κεμάλ στο Κοινοβούλιο της Τουρκίας και αυτό έγινε και τίτλος βιβλίου ενός ερευνητή, του Χάρη Τσιρκινίδη.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω το εξής. Ουσία είναι το τι θα κάνουμε εμείς από εδώ ως χώρα, τι πρωτοβουλίες θα λάβουμε και πώς θα βοηθήσουμε και ιδιαίτερα η εκάστοτε ελληνική κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συντομεύετε, παρακαλώ.

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπήρξε μία πρωτοβουλία για να αναγνωρισθεί το έγκλημα της γενοκτονίας για την Αρμενία. Δυστυχώς, δεν κατέστη δυνατό, διότι υπήρξαν παρεμβάσεις αρνητικές. Οι ελληνικές αντιπροσωπείες θα πρέπει να θέτουν συνεχώς το θέμα αυτό στην ατζέντα των ελληνοτουρκικών θυμάτων και, βεβαίως, δεν έχει καμμία διάσταση εχθρότητας απέναντι στο λαό. Είναι πράξη δικαιοσύνης και πράξη αλήθειας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή θα τοποθετηθεί ο κ. Χρήστος Παππας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και Βουλευτής Επικρατείας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πράγμα οξύμωρο σήμερα για το ελληνικό Κοινοβούλιο να τιμάται η Γενοκτονία των Ποντίων.

Και είναι οξύμωρο, γιατί κάποιοι που μιλούν για τους Έλληνες του Πόντου αυτοί οι ίδιοι μαζί με ορισμένους δημοτικούς άρχοντες ενεργούν όχι ως εντολοδόχοι και προασπιστές των συμφερόντων του ελληνικού λαού, αλλά ως υπέρμαχοι των εισβολών που έχουν εγκατασταθεί στην πατρίδα μας, ως υπέρμαχοι των συμφερόντων του Τούρκων γειτόνων. Ετοιμάζονται, μάλιστα, αυτοί οι κύριοι να αναγείρουν τζαμιά, ει δυνατόν σε κάθε δημοτικό διαμέρισμα της Αθήνας.

Παράλληλα, σε καιρούς οικονομικής δυσπραγίας, σε καιρούς οικονομικού στραγγαλισμού του ελληνικού λαού τα ελληνικά Υπουργεία στο όνομα δήθεν του πολιτισμού εκταμιεύουν χρήματα του ελληνικού λαού, για να συντηρηθούν τα θλιβερά υπολείμματα της τουρκικής βαρβαρότητας στην πατρίδα μας.

Ταυτόχρονα, αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι αφήνουν να δρουν στη Θράκη μας ξένες δυνάμεις, οι οποίες συνδαυλίζουν τις τουρκικές επιδιώξεις, μιλώντας για δήθεν καταπίεση της μουσουλμανικής μειονότητας.

Κυρίες και κύριοι, την ίδια ώρα στην Τουρκία ζουν σχεδόν ένα

εκατομμύριο κρυπτοχριστιανοί και εξισλαμισθέντες Έλληνες, Έλληνες που οι ελληνικές κυβερνήσεις τούς έχουν διαγράψει από κάθε συζήτηση, τους έχουν διαγράψει από κάθε σχεδιασμό, γιατί ξέρετε ότι αυτοί οι Έλληνες δεν παίζουν στη «Μονόπολη της κάλπης», αυτοί οι Έλληνες δεν εξυπηρετούν την ηθελημένη αμνησία αυτών που έχουν για θεό τις αγορές και τους τοκογλύφους, αυτοί οι Έλληνες ενοχλούν όσους βάζουν πάνω από το εθνικό συμφέρον το ταξικό και το κομματικό συμφέρον.

Και ερωτώ: Ποια είναι, λοιπόν, η εθνική μνήμη; Η λησμοσύνη; Πολύ υποκριτικά πιστεύουν μερικοί ότι με μία αναφορά στις τουρκικές θηριωδίες, με μία αναφορά στη Γενοκτονία των Ποντίων Ελλήνων θα έχουμε επιτελέσει σήμερα το καθήκον μας απέναντι στην πατρίδα.

Η Χρυσή Αυγή υπόσχεται ότι εμείς θα είμαστε πάντα στο πλευρό των Ελλήνων, πάντα μαζί με τους Έλληνες. Για εμάς δεν υπάρχουν χαμένες πατρίδες, δεν υπάρχουν λησμονημένες πατρίδες. Για εμάς υπάρχουν σκλαβωμένες πατρίδες. Θέλουμε να πιστεύουμε και είμαστε εδώ ως φορείς της εθνικής μνήμης αλλά και της εθνικής νέμεσης. Στις καρδιές μας ζει η ίδια ακλόνητη πίστη των Ελλήνων, αυτών των Ελλήνων, των παλαιών Ελλήνων, που τραγουδούσαν «η Ρωμανία κι αν επέρασεν, ανθεί και φέρει κι άλλο».

Στη σκέψη μας βρίσκονται τα γυνακόπαιδα που μαρτύρησαν από τη θηριωδία των κεμαλικών αλλά και των σταλινικών, οι γενναίοι αντάρτες του Πόντου, οι ακρίτες της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας, οι παπάδες με τα ματωμένα ράσα, που έμειναν μέχρις εσχάτων για να διακονούν το ποίμνιό τους. Είναι αυτοί που αναγκάστηκαν να κρυφτούν στα όρη και στις σπηλιές, για να μη χάσουν την πίστη τους. Είναι αυτοί που σήμερα, την ώρα που μιλάμε, κρυφά κάνουν το σταυρό τους και περιμένουν και λένε «καρτερούμεν».

Σήμερα που όλοι μιλούν με αριθμούς –τελειώνω, κύριε Πρόεδρε– που δεν τους βγαίνουν, εμείς λέμε ότι πάνω από τους αριθμούς είναι οι άνθρωποι και πάνω από τους ανθρώπους στέκει η πατρίδα.

Εμείς, λοιπόν, είμαστε εδώ για να σας πούμε ότι ο δρόμος που τραβάτε βγάζει ίσια στην καταστροφή της Ελλάδος, βγάζει ίσια στην εθνική ταπείνωση και την υποταγή.

Αν πρέπει να θυμόμαστε κάτι από την ιστορία μας, αυτό είναι ένα πράγμα: ότι οι Έλληνες μάχονταν πάντοτε υπέρ βωμών και εστιών. Έμαθαν να μάχονται μέχρις εσχάτων. Έτσι πολέμησαν οι Έλληνες και στον Μαραθώνα και στη Σαλαμίνα και το 1821 και το 1912-1913 και το 1940-1944. Πολέμησαν, μάτωσαν, αγωνίστηκαν, νίκησαν.

Γι' αυτό και σήμερα, αντί δακρύων, αντί μνημοσύνων, αντί κενών αναλύσεων, έχουμε να πούμε και να δώσουμε μία υπόσχεση από το Βήμα αυτό στους αδελφούς μας, σε αυτούς τους Ποντίους που ζουν εκεί.

Γι' αυτήν την υπόσχεση δεν ζητάμε ψήφους. Δεν υποσχόμαστε σε ψηφοφόρους. Απευθυνόμαστε σε κάποιους λεβέντες, σε κάποιους πολεμιστάρδες –γιατί έτσι ήταν οι Πόντιοι από τα παλιά χρόνια, έτσι είναι και σήμερα οι Έλληνες του Πόντου– και τους λέμε: «Αδελφοί Πόντιοι, δεν σας ξεχνούμε. Αδελφοί Πόντιοι, θα ξαναγυρίσουμε». Η σημερινή ενός λεπτού σιγή των χρυσαιγιτών να γίνει κραυγή. Όσοι ζωντανόι, όσοι Έλληνες, ας βροντοφωνάξουμε: «Πόντος, γη ελληνική»!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Αριστεράς θα τοποθετηθεί η κ. Αικατερίνη Μάρκου, Βουλευτής της Β' Θεσσαλονίκης.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή επέτειος της Γενοκτονίας των Ποντίων συμβολίζει την ανάγκη διατήρησης της συλλογικής μας μνήμης, σε μία εποχή που όλα τραντάζονται, υπονομεύονται και όλα απειλούνται.

Η οικονομική κρίση, που διαρκεί και επιμένει, έχει δημιουργήσει κοινωνικά και αξιακά ρήγματα στη χώρα μας. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι η κρίση μάς έφερε όλους λίγο πιο κοντά. Η κρίση είναι ευκαιρία για να καταλάβουμε την αξία της ιστορίας μας, της διαδρομής μας και της κληρονομιάς μας. Να καταλάβουμε την

αξία των γεγονότων που στιγματίσαν την πορεία μας στο χρόνο, δυσάρεστα και ευχάριστα. Τα πρώτα μάς διδάσκουν, τα δεύτερα μας δείχνουν τι μπορούμε να κάνουμε, όταν είμαστε σοβαροί, όταν είμαστε ενωμένοι, όταν είμαστε στρατευμένοι σε έναν κοινό σκοπό.

Η Γενοκτονία των Ποντίων, των απογόνων των Ιώνων, στη γωνιά αυτή του Εύξεινου Πόντου, είναι ένα τραγικό και εγκληματικό γεγονός, που στιγματίσε την πορεία μας μέσα στους αιώνες. Ο μεγάλος καθηγητής Σπύρος Βρυώνης έχει αναλύσει και παρουσιάζει με ανεπανάληπτο τρόπο τον εξισλαμισμό της Μικράς Ασίας, περιγράφοντας και τεκμηριώνοντας τα τραγικά γεγονότα που έφεραν στις, περίπου, τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες Πόντιους διωγμούς, γενοκτονίες, βίαιους εξισλαμισμούς.

Παρά το γεγονός αυτό, οι Έλληνες Πόντιοι, η πιο ανθεκτική και δημιουργική φυλή, που αναζωογόνησε τελικά, παρά την τραγικότητα των γεγονότων της εποχής εκείνης, ολόκληρη τη βόρεια Ελλάδα, τη Μακεδονία και τη Θράκη, είναι σήμερα εδώ, ζητώντας το αυτονόητο: αναγνώριση των αντικειμενικών γεγονότων της εποχής, δικαίωμα στη μνήμη.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να επανέλθω στο σημερινό διακύβευμα, που για εμένα είναι το νόημα της επετείου αυτής για τη χώρα μας. Χώρα τραυματισμένη, χώρα διχασμένη, χώρα αδύναμη μπορεί να οδηγήσει το λαό σε τραγωδίες, που θα στιγματίζουν για πάντα την πορεία μας. Οπωσδήποτε οι απειλές που αντιμετωπίζει η χώρα μας βρίσκονται μπροστά και φυσικά δεν είναι μόνο οι εξ Ανατολών γείτονές μας.

Μερικοί θα πουν ότι εμείς οι Έλληνες κατατρυχόμαστε από ένα σύνδρομο απειλής. Τα πράγματα, όμως, δεν είναι έτσι. Έχει σημασία να προσέχουμε τις αναλύσεις των ειδικών, αλλά κυρίως να έχουμε αίσθηση της ιστορίας, για να καταλάβουμε ότι το παιχνίδι της ισχύος στη διεθνή σκακιέρα είναι πάντα παρόν και αμείλικτο. Στο πλαίσιο αυτό, η επέκταση είναι πάντα στα σχέδια των γειτόνων μας, με διάφορες μορφές επιρροής, βέβαια.

Το ζήτημα για εμάς είναι γρήγορα να επιδιορθώσουμε τα θεμέλια της χώρας, χωρίς, όμως, βέβαια να παραχωρήσουμε κάθε μορφή εθνικής κυριαρχίας. Ακόμη -και παρά την πίεση των πιεστών μας- είναι σημαντικό να έχουμε ένα σχέδιο, να πάρουμε αυτά που χρειαζόμαστε και την κατάλληλη στιγμή να σταθούμε γρήγορα στα πόδια μας. Αυτή είναι απαραίτητη συνθήκη, ώστε να μη δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις της αστάθειας, γεγονός που θα μπορούσε να ανοίξει την όρεξη σε όλους αυτούς που επιβουλεύονται τη χώρα μας.

Ο Ποντιακός Ελληνισμός δίνει το παράδειγμα σήμερα της ανθεκτικότητας του Ελληνισμού σε όλους εμάς τους σύγχρονους Έλληνες και Ελληνίδες, ώστε να αντεπεξέλθουμε στις σημερινές δυσκολίες και να πορευτούμε δυναμικά και δημιουργικά προς το μέλλον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας θα τοποθετηθεί ο κ. Θεοδόσιος Κωνσταντινίδης, Βουλευτής της Α' Θεσσαλονίκης.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξεκινώντας θα ήθελα να θέσω το πολιτικό και κοινωνικό υπόβαθρο εκείνης της περιόδου. Ο Ποντιακός, λοιπόν, Ελληνισμός βρέθηκε στη δίνη και γνώρισε τις συνέπειες της διαμόρφωσης της ανάπτυξης των εθνικών αστικών κρατών των νότιων Σλάβων, των Αρμενίων, των Αράβων, των Τούρκων, σε συνθήκες ιστορικής αποσύνθεσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, που γινόνταν βεβαίως κάτω από την άμεση επέμβαση των ισχυρών καπιταλιστικών κρατών της Ευρώπης και τότε.

Στο πλαίσιο αυτό και στη διαδικασία διαμόρφωσης έθνους-κράτους από την τουρκική αστική τάξη υπήρξαν άμεσες καταστροφικές συνέπειες και διωγμοί των εθνικών μειονοτήτων και φυσικά της ελληνικής ποντιακής μειονότητας και των άλλων πληθυσμών στη Θράκη και τη Μικρά Ασία.

Οι συνέπειες αυτών των διωγμών δεν ήταν ίδιες για όλους και για όλες. Τα πλήγματα, τους διωγμούς τους σήκωσαν οι άνθρωποι του λαού, οι εργάτες, οι αγρότες, η φτωχολογιά της υπαίθρου και των πόλεων, καθώς χρησιμοποιήθηκαν ερήμην τους για

άλλους σκοπούς.

Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες του Πόντου δεν είχαν απέναντί τους γενικά και αφηρημένα Τούρκους εξαγριωμένους, αλλά, πριν από όλα, την τουρκική αστική τάξη, που με το αιματοκύλισμα ήθελε να βγάλει από τη μέση το ανταγωνιστικό γι' αυτήν ελληνικό κεφάλαιο.

Απέναντί τους είχαν και την ελληνική αστική τάξη, που χρησιμοποίησε τους πληθυσμούς του Πόντου ως αντιπερισπασμό και ως χαρτί πίεσης, για να διασώσει ένα όσο γίνεται μεγαλύτερο κομμάτι της πίτας, εγκαταλείποντάς τους τελικά στην τύχη τους.

Το αποτέλεσμα των πολιτικών αυτών των αστικών τάξεων και των δύο χωρών είναι γνωστό. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι χάθηκαν και περίπου ενάμισι εκατομμύριο ψυχές πήραν το δρόμο της προσφυγιάς. Οι Πόντιοι που επαναπατρίστηκαν τελικά εγκαταστάθηκαν από τις ελληνικές αρχές κυρίως σε περιοχές της βόρειας Ελλάδας, οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις απεδείχθησαν οικονομικά ακατάλληλες για τη συντήρησή τους. Τα κριτήρια ωστόσο της εγκατάστασης δεν ήταν ανθρωπιστικά, αλλά πολιτικά, αφού εστάλησαν σε μέρη που κρίθηκε αναγκαίο από την τότε πολιτική ηγεσία. Υπάρχει και σχετική αλληλογραφία, γι' αυτό και δεν αναφέρομαι, ώστε να μη φάω χρόνο.

Οι συνέπειες του τρόπου με τον οποίο μεταχειρίστηκαν οι αστικές κυβερνήσεις τις προσφυγικές μάζες άφησαν πίσω τους χρόνια προβλήματα, πολλά από τα οποία διαιωνίζονται ως τις μέρες μας. Η προσφυγική αποκατάσταση υπήρξε μία μακρόχρονη τμηματική διαδικασία, η οποία για πολλούς πρόσφυγες θα διαρκούσε ακόμα και μία δεκαετία μετά την άφιξή τους στις ελληνικές ακτές. Στην παράταση βέβαια της χρονικής διάρκειας της διαδικασίας αποκατάστασης συνέβαλαν και οι συνεχείς μετακινήσεις των προσφύγων, ιδιαίτερα τα πρώτα χρόνια, για να βρουν κατάλληλο τόπο για την εγκατάστασή τους.

Η οικονομική κατάσταση των προσφυγικών μαζών και οι συνθήκες διαβίωσης υπήρξαν άθλιες. Παράλληλα οι επιθέσεις εναντίον του προσφυγικού στοιχείου δεν περιορίστηκαν απλά σε φραστικές, αλλά σε πολλές περιπτώσεις έλαβαν και τη μορφή της φυσικής βίας. «Ονομάζονται λεφούσι, χαρακτηρίζονται Τούρκοι και απειλούνται με εξόντωση» γράφει η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» της εποχής.

Είναι πραγματικά αποκαλυπτική η στάση των λεγόμενων «πατριωτών» και «εθνικοφρόνων» της εποχής εκείνης έναντι των προσφύγων, ενώ αποκτά ακόμα μεγαλύτερη σημασία, αν αναλογιστεί κανείς την προσπάθεια που πραγματοποιεί ο ίδιος ιδεολογικός πολιτικός χώρος σήμερα για να καπνισθεί την ψήφο του Ποντιακού Ελληνισμού.

Οι κομμουνιστές έδωσαν και τότε μια τιτάνια μάχη, καταγγέλοντας τις διαχωριστικές γραμμές που ήθελε να επιβάλει ο αστικός κόσμος μεταξύ των προσφύγων και γηγενών εργαζομένων σε μια λογική του «διαίρει και βασίλευε». Η Ελλάδα δεν διαιρείται σε ντόπιους και πρόσφυγες, η Ελλάδα διαιρείται σε πλούσιους και φτωχούς, σε ανθρώπους που δεν δουλεύουν και ζουν και σε ανθρώπους που ολημερίς και ολονυχτίς δουλεύουν και μπορούν να ζήσουν.

Ο καθένας πρέπει να διαλέξει μεταξύ του πλούσιου πρόσφυγα που συνδυάζεται με τον πλούσιο ντόπιο και του φτωχού πρόσφυγα που σύντροφός του θα έχει το φτωχό ντόπιο εργάτη ή αγρότη. Αυτά τα γράφει ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» στις 7 Σεπτεμβρίου του 1929. Ίδια ταξική πολιτική και αντιμετώπιση και τότε και τώρα.

Σήμερα θεωρούμε ότι η πολιτιστική και πνευματική δραστηριότητα των Ποντίων, όλων των γενεών, πρέπει να αναδειχθεί και να στηριχθεί από το ελληνικό κράτος. Αυτό αφορά βέβαια και την κρατική πολιτιστική πολιτική αλλά και το σύστημα της παιδείας.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας όλα αυτά τα χρόνια στήριζε -και στηρίζει και σήμερα- κάθε δίκαιη διεκδίκηση του οργανωμένου ποντιακού κινήματος, όπως και όλες τις διεκδικήσεις του λαού, που έρχονται σε αντίθεση με τις επιλογές της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν παρασυρόμαστε από παχιά λόγια συμπαράστασης και από υποσχέσεις που δεν έχουν κανένα αντίκρισμα στην προώθηση και ανάπτυξη των πραγματικών προβλημάτων και διεκδικήσεων του Ποντιακού Ελληνισμού.

Στο πλαίσιο αυτό, απαιτούμε, ως άμεσο βήμα αποκατάστασης της κατάφωρης αδικίας σε βάρος των υπερηλίκων ανασφάλιστων ομογενών από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, την απόσυρση των επίμαχων διατάξεων του ν. 4093/2012, που αφορά περίπου σαράντα χιλιάδες συνταξιούχους των 360 ευρώ, τους οποίους αφήνει απροστάτευτους –αυτές τις σαράντα χιλιάδες γέροντες- χωρίς πόρους διαβίωσης και τους οδηγεί σε κοινωνική, οικονομική και βιολογική εξόντωση.

Τι έχει να πει επ' αυτού η Κυβέρνηση;

Σήμερα, σε μία περίοδο κατά την οποία γίνεται πάλι επίκληση στο εθνικό συναίσθημα και συμφέρον, ο λαός μας πρέπει να αξιοποιήσει την ιστορική μνήμη, ώστε να δει τι κρύβεται πίσω από την εθνικιστική ρητορική, πίσω από την προσπάθεια διαιώνισης του εθνικιστικού μίσους.

Πολλά πράγματα έχουν αλλάξει. Ωστόσο, παραμένει, ανάμεσα στα άλλα, ο βασικός κίνδυνος για τους λαούς: η πολιτική των διακρατικών ιμπεριαλιστικών ενώσεων, όπως είναι το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση, που στις μέρες μας προετοιμάζουν και νέα σφαγή στην περιοχή, μέσω της συνολικής επίθεσης κατά της Συρίας. Αυτή η αρνητική εξέλιξη ενέχει τον κίνδυνο και της γενικότερης ανάφλεξης στην ευρύτερη περιοχή.

Γι' αυτό καλούμε τον ελληνικό λαό να καταδικάσει και να απαιτήσει την άμεση απεμπλοκή της Ελλάδας από τους σχεδιασμούς αυτούς.

Από το Βήμα αυτό δηλώνουμε ότι είμαστε στο πλευρό των ποντιακών οργανώσεων και συλλόγων στην προσπάθεια που κάνουν για τη διεθνή αναγνώριση της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Την Κυβέρνηση θα εκπροσωπήσει ο κ. Ιωαννίδης, Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης, Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν παρακολουθήσατε, οι περισσότεροι συνάδελφοι που μίλησαν ήταν από την Α' και Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΥ: Και Β' Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού): Είπα οι περισσότεροι. Δεν είπα όλοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θλιβερή είναι, δυστυχώς, για όλους τους Έλληνες η ανάμνηση των γεγονότων της 19^{ης} Μαΐου του 1919.

Σαν χθες ήταν που οι λεγόμενοι Νεότουρκοι ή πρώην Οθωμανοί αποφάσισαν με την καταδρομική και καλά προσχεδιασμένη αποβίβαση τους στη Σαμψούντα να ολοκληρώσουν το έργο του πλήρους αφανισμού των Ελλήνων του Πόντου.

Επίσημα ο αριθμός των σφαγιασθέντων ανήλθε στις τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες. Για άλλους τόσους επεφύλαξαν πρωτοφανείς κακουχίες, διωγμούς αλλά και τα λεγόμενα Τάγματα Εργασίας, μία μεθοδευμένη, μαζική εξόντωση πληθυσμού.

Τα θύματά τους ήταν άνδρες, γυναικόπαιδα και γέροντες, άνθρωποι που δεν είχαν εμπλακεί σε πολεμικές ενέργειες. Απλώς, ήταν Έλληνες και χριστιανοί. Επρόκειτο για πραγματική γενοκτονία –η λέξη αυτή ακούστηκε για πρώτη φορά το 1945 απ' αυτά, τα οποία τράβηξαν τότε οι Εβραίοι- με την οποία ξεκληρίστηκε τόσο άδοξα αυτός ο πολιτισμός που μεγαλούργησε αυτούς τους δεκατέσσερις αιώνες παρουσίας του στον Πόντο. Οι ψυχές που χάθηκαν ήταν οι γονείς, τα παιδιά και τα αδέρφια τους. Όσα λεηλατήθηκαν ή κάηκαν ήταν το βιος τους και όσα εγκατέλειψαν ήταν η γη των προγόνων τους.

Ιστορικά, είναι παραπάνω από ξεκάθαρο ότι η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου έγινε φανερά και άφοβα. Παρά τα όσα πρωτοφανή διέπραξαν αυτοί που συμμετείχαν, αρνούνται να παραδεχθούν και να αναγνωρίσουν οτιδήποτε, αρνούνται να ζητήσουν συγγνώμη, έστω και μετά από τόσα χρόνια και θέτουν στο στόχαστρό τους κάθε διεθνή φορέα που επιχειρεί να φέρει στην επι-

φάνεια την αλήθεια. Η ιστορία, όμως, διαθέτει όλα τα απαραίτητα ντοκουμέντα. Τα ίχνη δεν διαγράφονται με το πέρασμα του χρόνου και τα εγκλήματα δεν παραγράφονται.

Από την πλευρά μας, ελάχιστο καθήκον είναι ο διαρκής αγώνας για τη δικαίωσή μας, ώστε να αναγνωριστεί η γενοκτονία, να ακουστεί επιτέλους η «συγγνώμη» και να ανακουφιστούν ίσως οι ψυχές όσων χάθηκαν. Είναι ένα δύσκολο έργο. Μην ξεχνάμε ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο στις 24 Φεβρουαρίου του 1993 αναγνώρισε ως γενοκτονία τον αφανισμό των Ποντίων και μέχρι σήμερα έχει υπάρξει αναγνώριση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, από το Κοινοβούλιο της Σουηδίας, το Κοινοβούλιο της Νέας Νότιας Ουαλίας της Αυστραλίας καθώς και από δέκα Πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών και την Πολιτεία της Νότιας Αυστραλίας.

Αιώνιο καθήκον μας θα παραμένει να τιμούμε τη μνήμη όλων των θυμάτων Ελλήνων του Πόντου καθώς και των άλλων Ελλήνων που θυσιάστηκαν, καθώς τα αδέρφια μας και οι πρόγονοί μας ό,τι έκαναν το έκαναν για να περνούμε εμείς τώρα καλύτερα από ό,τι θα περνούσαμε, εάν τυχόν δεν είχαν θυσιαστεί.

Να το θυμόμαστε, λοιπόν. Να θυμόμαστε κάθε σπιθαμή γης στην οποία δημιουργήσαμε ειρηνική πατρίδα. Είναι χρέος μας η δικαίωση των Ποντίων, των αδερφών μας που δεν μπόρεσαν να φτάσουν εδώ και να μείνουν οι ψυχές τους στη μητέρα πατρίδα. Δεν θέλουμε ρεβανσισμό, αλλά απλώς αναγνώριση της γενοκτονίας με μία «συγγνώμη».

Εγώ, σαν βέρος Μακεδόνας, χαίρομαι που οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους έχουν τοποθετηθεί επάνω στη Μακεδονία –και οι Πόντιοι και οι Μικρασιάτες- κι έχει γίνει η πιο καθάρη ελληνική περιοχή της Ελλάδας.

Να είστε καλά. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ζητήσει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα υπήρχε λόγος να μιλήσω από αυτήν τη θέση. Απλώς, θα ήθελα να προσθέσω σε όσα αναφέρθηκαν ήδη από τους προελάσαντες καθώς όλα όσα ανέφερα τα σέβομαι.

Ο δικός μου σκοπός αυτήν τη στιγμή είναι να θέσω αυτό το ζήτημα από μία εντελώς άλλη σκοπιά, παρακολουθώντας όχι μόνο το δικό μας ζήτημα της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου και της Μικράς Ασίας αλλά και το ζήτημα της Γενοκτονίας των Αραμαίων και των Ασσυρίων, ενός έθνους που έχει εξαφανιστεί.

Υπάρχουν, λοιπόν, διάσπαρτες ανά τον κόσμο, μικρές ομάδες, ακόμα και εδώ στην Αθήνα. Η κ. Παπακώστα και η κ. Βούλτεψη ξέρουν ότι στο Αιγάλεω έχουμε μία μικρή ομάδα Ασσυρίων. Και η Γενοκτονία των Αρμενίων εκείνης της περιόδου ακολούθησε το μεγάλο έγκλημα της γενοκτονίας εναντίον του εβραϊκού έθνους, το Ολοκαύτωμα.

Επίσης, στις μέρες μας συνεχίζονται οι γενοκτονίες, στο Νταρφούρ του Σουδάν, στη Σομαλία πολλά χρόνια τώρα. Τα θύματα είναι εκατομμύρια σε αρκετές χώρες της Αφρικής, όπου οι αποικιοκρατικές δυνάμεις φεύγοντας φρόντισαν η δημιουργία των νέων κρατών να γίνει έτσι ώστε να μην είναι δυνατή μία διαρκής ειρήνη μεταξύ των διαφόρων εθνοτήτων και φυλών, μεταξύ των λαών που κατοικούν σε αυτά τα νέα, μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, δημιουργηθέντα κράτη.

Πιστεύω ότι εμείς εδώ –κάτι που κάνουμε και για άλλα, μεγάλα θέματα- συγχέουμε τη στρατηγική με ζητήματα τακτικής, τα οποία είναι αναπόφευκτο πολλές φορές να υπακούουν σε εσωτερικές απόψεις και επιδιώξεις.

Εγώ πιστεύω ότι ενσυνειδήτως στα ζητήματα που αφορούν την επιβίωση του έθνους μας, την εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας, την ευημερία του λαού μας, ουδείς σε αυτήν την Αίθουσα μπορεί να υποστηρίξει για οποιονδήποτε λόγο ότι δεν υπακούει σε αυτές και σε ανάλογες στρατηγικές γραμμές.

Στο θέμα αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι απαραίτητο σήμερα, εμείς οι ολίγοι που βρισκόμαστε εδώ, να ακούσουμε και να μεταφέρουμε τα λάθη, τα οποία έχουμε διαπράξει ως προς το στόχο της αναγνώρισης της γενοκτονίας –διότι το στρατηγικό ζήτημα είναι αυτό- ώστε ο ελληνικός λαός, η χώρα, το ελληνικό έθνος συνεπές στις αξίες που πρεσβεύει, να είναι σήμερα ο ση-

μαιοφόρος μιας παγκόσμιας εκστρατείας εναντίον των γενοκτονιών.

Εάν δούμε αυτό το πρόβλημα μέσα από αυτήν την οπτική, είμαι βέβαιος ότι όλοι θα συμφωνήσουμε ότι εξυπηρετείται και ο εθνικός σκοπός, ώστε να μη μας αναφέρουν σε διάφορα φόρα διάφοροι είτε κινούμενοι από την προπαγάνδα της γείτονος χώρας είτε με άλλες επιδιώξεις που είναι σύμφυτες -δυστυχώς έτσι είναι τα πράγματα- με τη διεθνή κοινότητα και τις διεργασίες που γίνονται εκεί.

Έπειτα από εβδομήντα χρόνια σιωπής του επισήμου ελληνικού κράτους και της Βουλής των Ελλήνων να μου επιτρέψετε αυτόν τον τόνο. Διότι έλαχε σε εμένα η τιμή να προεδρεύω αυτού του Σώματος όταν λίγους μήνες μετά την εκλογή μου εισήγαγα την πρόταση νόμου του κόμματος στο οποίο ανήκα -άσχετο αυτό, πάντως ιστορικά πρέπει να αναφερθεί- πρόταση, η οποία είχε κατατεθεί το 1992. Επανακατατέθηκε αυτή η πρόταση και συμφωνήσαμε όλοι. Κατά συνέπεια δεν έχει ιδιαίτερη σημασία ποιος είτε πρώτος αυτό που όλοι θέλαμε.

Και στη συνέχεια, η αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων -πάλι ομοφώνως- ήταν μία πρόταση που τότε είχε καταθέσει ο νυν Πρωθυπουργός κ. Αντώνης Σαμαράς με τους Βουλευτές του τότε μικρού κόμματος να κάθονται στο πρώτο έδρανο, εκεί που κάθεστε εσείς κύριε Χρυσόχοιδη, και προσπαθώντας να είναι έτσι, ώστε να έχουν όλοι το λόγο, δηλαδή και η πρώτη θέση και οι άλλες δύο και οι τρεις και οι τέσσερις πίσω.

Αυτά τα λέω για το Προεδρείο, το οποίο έχει μεγάλη ευθύνη, ώστε η λειτουργία αυτού του Κοινοβουλίου, αυτού του θεσμού να μην αφήνει περιθώρια για να αισθάνεται κανείς ότι υπερέχει ή ότι υπολείπεται οποιουδήποτε εδώ. Διότι, όπως πολλές φορές με έχετε ακούσει να λέω, όλοι έχουμε τη μεγάλη τιμή -και σημασία έχει το πώς σεβόμαστε αυτήν την τιμή- να είμαστε αντιπρόσωποι του Έθνους, αντιπρόσωποι των δέκα εκατομμυρίων Ελλήνων, όπως καταλαβαίνετε. Και είναι άλλο τι γράφουν οι εφημερίδες και τι λένε τα κανάλια και πώς μας απαξιώνουν. Αυτό εξαρτάται ίσως και από εμάς. Όμως, δεν πρέπει να αποβάλλουμε από μέσα μας αυτήν την αίσθηση της τιμής, του καθήκοντος και της ευθύνης.

Τότε, λοιπόν, από τη θέση εκείνη εισήγαγα αυτό το θέμα και είπα τα εξής: «Διερμηνεύοντας τα αισθήματα όλων των πτερυγών της Βουλής, πιστεύω ότι ιστορικοί, ηθικοί και εθνικοί λόγοι επιβάλλουν να γνωρίσει η διεθνής κοινότητα -όχι απλώς η γείτονα χώρα μόνο και το καθεστώς της, αλλά η διεθνής κοινότητα- τους υπευθύνους του φρικιαστικού αδικήματος των διωγμών και της συστηματικής Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Στην αποκατάσταση αυτής της ιστορικής μνήμης και αλήθειας μπορεί να συμβάλλει θετικά και ουσιαστικά η ελληνική Βουλή με την έκδοση ενός τόμου -τονίζω, ενός τόμου- που θα περιλαμβάνει έγγραφα που απέστειλαν ξένοι πρεσβευτές ή πρόξενοι από την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη, την Τραπεζούντα, την Άγκυρα και τις κυβερνήσεις τους και αναφέρονται στα γεγονότα της Γενοκτονίας των Ποντίων κατά τα έτη 1916-1923.

Τα επιλεγμένα αντιπροσωπευτικά έγγραφα από τα κρατικά αρχεία ξένων χωρών θα δημοσιευθούν στο πρωτότυπο και σε ελληνική μετάφραση. Η έκδοση θα περιλαμβάνει και το υπό ψήφιση κείμενο του νόμου της ελληνικής Βουλής για καθιέρωση της 19^{ης} Μαΐου ως Ημέρας Μνήμης της Γενοκτονίας. Ο τόμος αυτός θα αποσταλεί στα εθνικά κοινοβούλια όλων των χωρών σε πανεπιστημιακά ιδρύματα και άλλους φορείς για αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας και σιγματοποίηση των υπευθύνων της Γενοκτονίας.

Το υλικό αυτών των εγγράφων έχει συλλεγεί ήδη από Κέντρο Ποντιακών Μελετών με την ιδιαίτερη επιμονή και εργασία εκλεκτών συνεργατών».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ έκανα ένα λάθος. Και σήμερα, έπειτα από είκοσι χρόνια -γιατί ποιος μου λέει ότι πράγματι θα ζήσω άλλα είκοσι χρόνια- αναρωτιέμαι αν έκανα κάτι καλό ασχολούμενος από νεαρός με τα κοινά ή και κάποιο λάθος.

Το λάθος μου, λοιπόν, ήταν ότι εμπιστεύθηκα αυτούς που με διαβεβαίωσαν πως αυτό το υλικό ήταν έτοιμο και, άρα, θα εξεδίδετο τάχιστα αυτός ο τόμος. Όμως, θα έπρεπε να είχαμε ενεργήσει, όπως είχαμε κάνει για τη λεηλασία των μνημείων,

χριστιανικών, βυζαντινών και αρχαιοελληνικών της κατεχόμενης Κύπρου, που ο τόμος, τον οποίο εκδώσαμε, μεταφράστηκε στη συνέχεια σε πέντε ξένες γλώσσες και πάρα πολλά από εκείνα τα μνημεία έχουν επιστρέψει στην Κύπρο. Διότι πάρα πολλοί σε διεθνείς εκθέσεις, σε δημοπρασίες και σε ειδικά καταστήματα που πουλούν αρχαιότητες, έχοντας τον τόμο εκείνο, διαπιστώνουν τι είναι κλοπιμαίο και τι είναι κατεστραμμένο.

Και πρέπει για την ιστορική αλήθεια να αναφέρω από δω και να τιμήσω τη μνήμη της φιλόλογου Αναγνωστοπούλου, που δεν ζει πλέον, του Γιάγκου Πεσμαζόγλου που δεν ζει, του Μιχάλη Κακογιάννη που επίσης δεν ζει και όλων εκείνων των Ελλήνων και Κυπρίων που έβαλαν πλάτη, χωρίς να διεκδικούν τα πρωτεία, χωρίς να κοιτάζει ο ένας πώς θα βάλει τρικλοποδιά στον άλλον. Κι αυτό είναι ένα πρόβλημα, το οποίο δυστυχώς το έχουμε. Ίσως κοντά στα μεγάλα προτερήματα για τα οποία επαινούμε εαυτούς και αλλήλους ως λαός, έχουμε και αυτό.

Δεν υπήρχε, λοιπόν, συγκεντρωμένο αυτό το υλικό και άργησε πολύ να συγκεντρωθεί. Και ο πράγματι εκλεκτός επιστήμων, ο οποίος είχε τη φροντίδα, έκανε το λάθος να θέλει δεκατέσσερις τόμους και όχι τον έναν τόμο που αποφάσισε η Βουλή, που ήταν πιο εύχρηστος. Μεταφραζόμενος δε σε διάφορες ξένες γλώσσες και διαβάζοντάς τον, θα ήταν πιο εύκολο να γίνει γνωστό το έγκλημα αυτό.

Η Βουλή εξέδωσε αυτόν τον τόμο. Όσοι δεν τον έχετε, το Ίδρυμα της Βουλής μπορεί να σας τον δώσει, διότι είχε δοθεί σε όλους τους συναδέλφους. Νομίζω ότι μπορεί και πρέπει να επανεκδοθεί. Δυστυχώς, δεν κατέστη δυνατή η επανέκδοσή του -ο κ. Αβραμίδης το ανέφερε- παρ' όλο που έχει γίνει η μετάφραση. Δική μου απόφαση ήταν οι μεταφράσεις, πέραν της απόφασης του συμβουλίου. Και πλέον το θέμα ήταν εάν θα εκδοθεί και σε άλλες γλώσσες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εάν δεν προφασίζομαστε ότι ζητήματα, τάχα, εξωτερικής πολιτικής παρεμποδίζουν την έκδοση κ.λπ., για να χειραγωγούμε και να εκμεταλλευόμαστε τους απληροφόρητους ή και τους αφελείς, σήμερα θα είχαμε αυτό που επέτευχαν οι Αρμένιοι. Έναν τόμο και εκείνοι εξέδωσαν. Δεν τον εξέδωσαν εμφανίζοντας αυτό το γεγονός της Γενοκτονίας των Αρμενίων ως ζήτημα εξωτερικής πολιτικής οποιασδήποτε χώρας αλλά ως ζήτημα ανθρωπιστικό, σύμφωνα με τη γνωστή Διακήρυξη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, που έχουν αποδεχθεί όλα τα έθνη που εκπροσωπούνται εκεί, για την καταγγελία και την αποτροπή άλλων γενοκτονιών στο μέλλον. Σας είπα και στην αρχή ότι και σήμερα συντελούνται γενοκτονίες. Αυτό νομίζω ότι πρέπει να κάνουμε.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της γενοκτονίας και αυτά που τώρα συζητιούνται -υπάρχουν κρυπτοχριστιανοί στον Πόντο, στην Καππαδοκία, αλλά αυτά αφορούν άλλο κεφάλαιο που δεν πρέπει να το εγκαταλείψουμε- πρέπει να τα συνδέσουμε με τις γενοκτονίες για τις οποίες υπάρχει και η Διεθνής Πανεπιστημιακή Ένωση που μελετά και αναδεικνύει τα θέματα των γενοκτονιών, η οποία πριν από τέσσερα χρόνια -δυστυχώς απόντων όλων των τοπικών παραγόντων- έκανε ένα συνέδριο στην Κομοτηνή για τις Γενοκτονίες των Αρμενίων, των Ποντίων και των Αρμενίων Ασιασίων. Και αυτό, διότι γι' αυτό το θέμα που είναι παγκόσμια υπόθεση, κάποιος από εμάς λέμε: «Μπας και κάτι μπορούμε να ψωμιστούμε απ' αυτό, κάτι να επωφεληθούμε».

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ πιστεύω ότι στις σημερινές ημέρες η μεγάλη πρόκληση για εμένα, πέραν της οικονομίας, είναι εάν έχει ξεπεραστεί -το ελπίζουμε όλοι- ή όχι, ο κίνδυνος που αφορά το εξωτερικό μέτωπο της χώρας: τι θα γίνει στη Θράκη, τι θα γίνει στο Αιγαίο και δεν ξέρω και προς δυσμάς. Εάν πράγματι αυτά τα πιστεύουμε και δεν τα χρησιμοποιούμε απλώς για αλλότριους σκοπούς, απ' αυτό το βήμα πρέπει να είμαστε απολύτως ειλικρινείς και ευθείς. Όταν μιλάμε για τη Γενοκτονία των Ποντίων, να ξέρουμε ότι αυτή συνεχίστηκε και πέραν της τουρκικής επικράτειας, στην άλλοτε Σοβιετική Ένωση.

Αυτή είναι η ιστορική αλήθεια και δεν έχει να κάνει με το αν είναι κανείς υπέρ ή εναντίον εκείνης ή της άλλης ιδεολογίας. Όσο και αν εμείς -δικαίως- σήμερα έχουμε προβλήματα με τη γερμανική κυβέρνηση και την κ. Μέρκελ, αυτό είναι το δίδαγμα από το οποίο επωφελούνται οι σημερινοί Γερμανοί, έστω και εάν

φροντίζουν, αγαπητέ Μανώλη, να μην εκπληρώνουν την υποχρέωση που έχουν για την αποκατάσταση των ζημιών και των καταστροφών, ου μην αλλά και του υποχρεωτικού δανεισμού που επέβαλαν.

Όμως, αναγνωρίζοντας το ολοκαύτωμα και τη Γενοκτονία των Εβραίων –σκοπύμως δεν ομιλώ για Ισραήλ και Ισραηλινούς- έχουν κατορθώσει να μην είναι δακτυλοδεικτούμενοι σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Οι άλλοι δίπλα δεν το καταλαβαίνουν. Όμως, εμάς δεν πρέπει να μας αφορά αυτό. Εμάς πρέπει να μας αφορά η συστράτευσή μας με όλες εκείνες τις δυνάμεις στην παγκόσμια κοινότητα που θέλουν στον 21ο αιώνα να μη σφαγιάζονται ολόκληροι λαοί στο όνομα οποιονδήποτε στρατηγικών ή άλλων συμφερόντων και σκοπιμοτήτων, μίσους και άλλων, τα οποία ενσπείρουν καταλλήλως μεταξύ των λαών όσοι έχουν τέτοια συμπεριφέροντα και επιδιώξεις.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στη Διάσκεψη των Προέδρων έγινε λόγος για το αν θα δοθεί δυνατότητα και σε συναδέλφους να τοποθετηθούν. Στα πλαίσια αυτής της συζήτησης, εάν κάποιος συνάδελφος από τους ευρισκομένους στην Αίθουσα θέλει να τοποθετηθεί, μπορεί να πάρει το λόγο. Όμως, θα παρακαλέσω πάρα πολύ να τηρηθεί ο χρόνος των δύο λεπτών. Ήδη έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον κάποιοι συνάδελφοι, για να τοποθετηθούν. Επειδή έχουμε και τις επίκαιρες ερωτήσεις στη συνέχεια, αντιλαμβάνεστε ότι επιβάλλεται η τήρηση του χρόνου και η ομιλία από τη θέση μας.

Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κ. Γλέζος.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ: Αγαπητέ Πρόεδρε, είναι αξιοσημείωτο το γεγονός ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν ξεχνά και θυμάται. Το πρόβλημα, όμως, βρίσκεται στο γεγονός για ποιο λόγο δεν χρειάζεται να εξαργυρώνουμε το χρέος μας απέναντι στη Γενοκτονία των Ποντίων, συγκεκριμένα, με λόγους, οι οποίοι θεωρούμε ότι λέγοντάς τους απλώς εκπληρώνουμε ένα χρέος.

Αγαπητέ Πρόεδρε, θεωρώ ότι ο λόγος και η αιτία που πρέπει να θυμόμαστε, να ερευνούμε, να μην θρηνούμε, να μην είμαστε πενθούντες, αλλά νηπενθείς να αντιμετωπίζουμε και να ερευνούμε τα γεγονότα, είναι αυτό που σε μια αποστροφή της ομιλίας του ο φίλος μου Απόστολος Κακλαμάνης είπε: «Για να μην επαναληφθούν παρόμοια γεγονότα.» Γι' αυτό το λόγο χρειάζεται όλη αυτή η προσπάθεια. Και επειδή υπάρχουν ιδεολογίες που πρόσκεινται σε αυτήν την κατεύθυνση, γι' αυτόν το λόγο χρειάζεται να σταθούμε και να μιλήσουμε.

Ειδικά η ιδεολογία η οποία προσπαθεί να επενδύσει αυτού του είδους τις γενοκτονίες, είναι η λεγόμενη «εθνοκάθαρση». Είναι αυτό που ο εθνικισμός της Γερμανίας, δηλαδή ο ναζισμός, εξήγγειλε. Δηλαδή, η οριστική λύση καταστροφής και εξαφάνισης όλων των Εβραίων να μην επαναληφθεί. Είναι μία θεωρία αγελαία. Οι αγέλες των ζώων προσπαθούσαν να αποβάλουν αυτούς που δεν ήταν συνόμοιοί τους. Πέρασαν, όμως, δισεκατομύρια έτη και γι' αυτόν το λόγο χρειάζεται η έρευνα, η μελέτη, για να μην επαναληφθούν παρόμοια γεγονότα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής κ. Σταύρος Καλαφάτης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χθεσινή ημέρα, η 19η Μαΐου,

είναι ημέρα ιστορικής μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Είναι επέτειος απόδοσης τιμής αλλά και στοχασμού πάνω στα διδάγματα της ιστορίας.

Ο Ποντιακός Ελληνισμός βίωσε μία πραγματική τραγωδία. Αντιμετώπισε μία εκτεταμένη επιχείρηση ολοκληρωτικού ξεριζωμού από τις πατρογονικές εστίες και άντεξε. Παρέμεινε ενωμένος, ανασυγκρότησε τις δυνάμεις του, διεκδίκησε με πείσμα και κατέκτησε με τη βοήθεια της μητροπολιτικής Ελλάδας τη συνέχεια της δημιουργικής θέσης του στην ελληνική ιστορία, λαβωμένος, αλλά ζωντανός και με τις μνήμες του ακέραιες. Αυτές οι μνήμες ζητούν από τότε τη δικαίωσή τους από την παγκόσμια ιστορία.

Τιμούμε, θρηνούμε και υμνούμε τους εκατοντάδες χιλιάδες αδελφούς μας Ποντίους που διασύρθηκαν, βασανίστηκαν, εκτοπίστηκαν και μαρτύρησαν.

Όσοι Πόντιοι γλύτωσαν τη σφαγή οδηγήθηκαν σε ανελέητες πορείες θανάτου. Άλλους τους ευλόγησε ο θεός και κατάφεραν μαζί με τα κουρέλια της προσφυγιάς τους να φέρουν στη μητέρα Ελλάδα τις άγιες εικόνες, τα άγια λείψανα, τα λιγοστά κειμήλια αλλά και τις αλησμόνητες μνήμες των πατρίδων τους. Έφεραν μαζί τους τις ηθικές αξίες, τη ήθη και τα έθιμά τους, τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους. Παραμένοντας πάντα περήφανοι και αξιοπρεπείς, ξεκινώντας πάλι από το μηδέν, ξανάφτιαξαν τη ζωή και τα νοικοκυριά τους, προόδευσαν στη δουλειά και εδραιώθηκαν στην ελληνική κοινωνία ως αναπόσπαστο πολυσχιδές κομμάτι της.

Είναι αναμφισβήτητο ότι ο προσφυγικός Ελληνισμός του Πόντου συνέβαλε θετικά στη σύγχρονη ιστορία του τόπου μας. Ειδικά στη βόρεια Ελλάδα και τη Θεσσαλονίκη το ποντιακό στοιχείο αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους ενεργούς πυρήνες της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, με ιδιαίτερη συμβολή στο εμπόριο, την επιχειρηματικότητα, την εκπαίδευση, την επιστήμη και τον πολιτισμό.

Η γενιά των Ποντίων, όμως, δεν λησμονεί και δεν ησυχάζει. Οι εφιαλτικές μνήμες δεν ξεπερνιούνται και δεν γιατρεύονται. Η πίκρα παραμένει και περνά στους απογόνους.

Κι όμως, ακόμα κι αυτή η μαύρη σελίδα στην παγκόσμια ιστορία από τους αδελφούς μας Πόντιους έγινε δύναμη. Δύναμη με την οποία ο ποντιακός Ελληνισμός αναμετρήθηκε με το κακό και επιβίωσε, αποτελώντας κομμάτι της συνειδήσής μας ως έθνος. Ας κάνουμε τη δύναμη αυτή, δύναμη όλων μας. Έτσι τιμούμε με τον καλύτερο τρόπο τη μνήμη εκείνων που χάθηκαν.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατετέθη στο Προεδρείο ψήφισμα της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, το οποίο απεδόθη χθες στο Τουρκικό Προξενείο Θεσσαλονίκης. Θα διαβάσω μόνο το δια ταύτα του ψηφίσματος, το οποίο θα κατατεθεί για τα Πρακτικά.

Το ψήφισμα λέει τα εξής: «Καλούμε την τουρκική πολιτεία να λυτρώσει τους πολίτες της και να λυτρωθεί και η ίδια από το άγος των προκατόχων της, ανοίγοντας το δρόμο σε μία νέα μελλοντική γενιά συνεργαζόμενων πολιτών στις δύο πλευρές του Αιγαίου με αλληλοσεβασμό και αίσθημα ευθύνης».

(Στο σημείο αυτό ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παρακαλώ να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των θυμάτων της Γενοκτονίας των Ποντίων.

(Στο σημείο αυτό όλοι οι Βουλευτές τηρούν ενός λεπτού σιγή)

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Αιώνια η μνήμη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση για την Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 1404/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Θεσπρωτίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντωνίου Μπέζα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχει δημιουργήσει η εφαρμογή του ν. 4061/2012 για τη μίσθωση ακινήτων που προορίζονται για βόσκηση σε κατά κύριο επάγγελμα κτηνοτρόφους.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου θα απαντήσει ο Υπουργός κ. Αθανάσιος Τσαυτάρης.

Κύριε Μπέζα, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό το θέμα είναι πολύ σημαντικό για τους κτηνοτρόφους όχι μόνο της Θεσπρωτίας αλλά της Ηπείρου γενικότερα και -νομίζω- και πολλών άλλων περιοχών της χώρας.

Όπως είναι γνωστό, με το ν. 4061/2012 ρυθμίστηκε ένα νέο καθεστώς για τη διαχείριση και την προστασία των εκτάσεων, των αγροτικών ακινήτων, που είναι στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και των Περιφερειών της χώρας. Η διαδικασία μίσθωσης αυτών των ακινήτων στην περίπτωση που χρησιμοποιούνται για βόσκηση, έτσι όπως την προβλέπει ο συγκεκριμένος νόμος, έχει δημιουργήσει μία σειρά από προβλήματα που έχουν εντοπιστεί και από τις αρμόδιες υπηρεσίες των Περιφερειών, αλλά και από τους φορείς που εμπλέκονται, και, κυρίως από τους κτηνοτροφικούς συλλόγους.

Τι υπήρχε μέχρι πρότινος; Μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 4061, οι αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες μίσθωναν σε κτηνοτρόφους διαθέσιμους κτηνοτροφικούς κλήρους, αδιάθετες εποικιστικές εκτάσεις όπως, επίσης, και μεμονωμένες κτηνοτροφικές εκτάσεις που δεν χρησιμοποιούνται από αποκατεστημένους κτηνοτρόφους με τη γνωστή πράξη του Υπουργικού Συμβουλίου, την Πράξη 95/1975, αλλά και με βάση τον Αγροτικό Κώδικα και τον Κτηνοτροφικό Κώδικα. Μ' αυτές λοιπόν τις μισθώσεις οι κτηνοτρόφοι είχαν εκτάσεις διαθέσιμες για τη βόσκηση των ποιμνίων τους και, επίσης, διασφάλιζαν την κάλυψη των κοινοτικών ενισχύσεων. Για το λόγο αυτό οι εκτάσεις αυτές στη μεγάλη τους πλειοψηφία υπερέβαιναν τα εκατό στρέμματα.

Αυτή η νέα διαδικασία για τη μίσθωση των εκτάσεων που προβλέπεται στα άρθρα 4 έως 11 του ν. 4061 είναι βέβαιο ότι προκαλεί και γραφειοκρατικές καθυστερήσεις και πρόσθετο κόστος που θα έλθει να προστεθεί στο κόστος παραγωγής, καθώς και αντιδικίες μεταξύ των κτηνοτρόφων.

Επιγραμματικά αναφέρω τα εξής: Για εκτάσεις άνω των εκατό στρεμμάτων, η δημοπρασία θα πρέπει να διενεργείται στην Αθήνα, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης. Ειλικρινά δεν μπορώ να αντιληφθώ ποιος υπηρεσιακός παράγοντας του Υπουργείου σκέφτηκε αυτό το πράγμα, δηλαδή να φέρνει τους κτηνοτρόφους από το Σούλι και από τις περιοχές της Ηπείρου στην Αθήνα. Για εκτάσεις κάτω των εκατό στρεμμάτων, η δημοπρασία θα διενεργείται μεν στην έδρα της περιφέρειας, αλλά με μία τέτοια διαδικασία βαθμολόγησης-αξιολόγησης που στην περίπτωση που για μία έκταση ενδιαφέρονται περισσότεροι, κάποιος θα βγουν απέξω απ' αυτήν τη διαδικασία.

Υπάρχει βέβαια μία μεταβατική περίοδος τριών ετών, η οποία τέθηκε με το ν. 4061 και συγκεκριμένα με το άρθρο 36. Αυτή, όμως, η μεταβατική περίοδος για τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για βόσκηση είναι άνευ πρακτικής αξίας, διότι και το όριο των εκατό στρεμμάτων δεν μπορεί να υπάρχει στις εκτάσεις αυτές και το τίμημα των πέντε ευρώ που ορίζεται για αυτήν τη μεταβατική περίοδο είναι πάρα πολύ μεγάλο με βάση την κατάσταση που υπάρχει σήμερα στην κτηνοτροφία και γενικότερα την οικονομική κατάσταση της χώρας.

Κύριε Υπουργέ, περιμένω και εσείς και οι υπηρεσίες σας να δώσετε άμεσα λύση σ' αυτά τα σοβαρά προβλήματα, τα οποία έχουν δημιουργηθεί σε σχέση με την εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ κι εσάς, κύριε Βουλευτά, για την ευκαιρία που μας δίνετε να απαντήσουμε και απ' αυτό το Βήμα και να σας αναφέρουμε τις λύσεις που προτείνουμε και που, ήδη, υλοποιούνται σε σχέση με τα σημαντικά θέματα που θέσατε, γιατί τα πράγματα με τον προηγούμενο νόμο είναι έτσι όπως τα περιγράψατε.

Όπως περιγράψατε το πρόβλημα, δημιουργούνται δύο θέματα: τι γίνεται στις περιπτώσεις που έχουμε εκατό ή και περισσότερα στρέμματα και τι γίνεται με τα τιμήματα που ζητούν πλέον οι περιφέρειες προκειμένου να κάνουν τους διαγωνισμούς και να δώσουν τα βοσκοτόπια στους κτηνοτρόφους.

Κατ' αρχάς θα πω ότι ο νόμος που έχει να κάνει με το όριο των εκατό στρεμμάτων αναφέρεται σε καλλιεργούμενες εκτάσεις και σε εκτάσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν αλλιώς και όχι στα βοσκοτόπια. Άρα δεν ζητάει κανένας να έλθουν οι κτηνοτρόφοι από την περιφέρεια στην Αθήνα για να πάρουν μία έκταση -εφόσον είναι πάνω από εκατό στρέμματα- και να συμμετέχουν σ' αυτό το διαγωνισμό.

Σας θυμίζω ότι οι εκτάσεις αυτές είναι δημόσιες, ανήκουν στο ελληνικό κράτος και δίδονται στους τοπικούς άρχοντες να τις διαχειριστούν, φυσικά προς όφελος των κτηνοτρόφων.

Αναγνωρίζοντας αυτό το πρόβλημα, στο νέο νόμο που καταθέτουμε εντός των αμέσως επόμενων ημερών -και κυριολεκτώ λέγοντας στις αμέσως επόμενες ημέρες, δηλαδή αύριο, μεθαύριο, ουσιαστικά είναι έτοιμος και θα κατατεθεί στη Βουλή- προβλέπονται λύσεις στο συγκεκριμένο πρόβλημα μονιμότερες, δηλαδή αίρεται γι' αυτήν την περίπτωση των βοσκοτόπων το όριο των εκατό στρεμμάτων που δημιουργεί τα προβλήματα που περιγράψατε.

Στον ίδιο νόμο, επίσης, αίρονται και τα προβλήματα εκείνα όπου -όπως προβλέπονταν αρχικά στον παλιό νόμο που περιγράψατε- έπρεπε να δίνει κανείς υποχρεωτικά 5 ευρώ το στρέμμα. Στο νέο νόμο αναφέρεται ότι μπορεί να δοθούν μέχρι 5 ευρώ το στρέμμα και κρίνεται από τους τοπικούς άρχοντες ανάλογα με την αξία και την ζήτηση αν θα δώσουν 1 ευρώ, ή 2 ευρώ ή 3 ευρώ ή περισσότερα ευρώ -μέχρι 5 ευρώ για τους κτηνοτρόφους- προκειμένου να απαλύνουμε και το κόστος, όπως και εσείς περιγράψατε.

Θέλω να πιστεύω ότι με αυτόν τον τρόπο θα δοθούν μονιμότερες λύσεις στα προβλήματα που περιγράψατε. Όμως πρέπει να πούμε και να ομολογήσουμε ότι μέχρι να έρθει στη Βουλή ο νέος νόμος για να ψηφιστεί κ.λπ. δεν θα προλάβουν οι συγκεκριμένοι κτηνοτρόφοι αυτήν την περίοδο, γιατί εντός των επομένων ημερών θα λήξουν, ουσιαστικά, οι ημερομηνίες δηλώσεως στο ΟΣΔΕ.

Γι' αυτό, για να λύσουμε τα προβλήματα και για την τρέχουσα περίοδο, καλέσαμε τους κτηνοτρόφους -ιδιαίτερα της Ηπείρου και των περιοχών σας- ήρθαμε σε επικοινωνία και με τον αντίστοιχο Περιφερειάρχη της Ηπείρου και συναδέλφους σας Βουλευτές. Είναι κρίμα που δεν μπορούσατε να έρθετε την ημέρα εκείνη -βρισκόσασταν στο εξωτερικό- γιατί είπαμε ότι το πρόβλημα θα μπορούσε να λυθεί αν δίδονταν παράταση όπως έγινε και στην περσινή χρονιά, έτσι ώστε όλοι να ικανοποιηθούν μέχρις ότου ο νέος νόμος πάρει σάρκα και οστά, να αρχίσει να υλοποιείται και να λύνει με μονιμότερο τρόπο τα συγκεκριμένα προβλήματα.

Επομένως, έχουν συμφωνήσει οι κτηνοτρόφοι σας και οι ντόπιοι άρχοντες στο συγκεκριμένο θέμα. Πιστεύουμε ότι μόνο στις περιπτώσεις που αφορά τους παλιούς κτηνοτρόφους -που σας είπα ότι θα λύσουμε το πρόβλημα με τον τρόπο που λύθηκε και πέρυσι και δεν υπήρχε καμιά διαμαρτυρία- μέχρι να γίνει ο νόμος, το πρόβλημα δημιουργείται εάν προστεθούν ένας, δύο νέοι κτηνοτρόφοι χωρίς να έχουν φύγει οι προηγούμενοι, να δημιουργήσουν, δηλαδή, κάποιο κενό στο οποίο θα μπορούσαμε ναβάλουμε νέους κτηνοτρόφους. Τότε, στις περιπτώσεις αυτές, η εντολή μας προς τον ΟΠΕΚΕΠΕ είναι να διερευνήσει εναλλακτικά σενάρια, αν δηλαδή και αλλού πέρα των κύριων βοσκοτόπων που γινόταν μέχρι τώρα η μοιρασιά, υπάρχουν χώροι που θα μπορούσαν να εξυπηρετήσουν και αυτούς τους ένα, δύο κτη-

νοτρόφους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Στη δευτερολογία μου, θα αναφερθώ σε ένα-δύο προβλήματα που δεν είναι της περιοχής σας αλλά συναντάμε σε άλλες περιοχές. Αυτήν τη στιγμή έχουμε ένα έντονο πρόβλημα στις Σέρρες. Θα σας πω τι κάνουμε και για αυτές τις περιοχές προκειμένου να λυθούν τα συγκεκριμένα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κύριε Υπουργέ, πρέπει να αναγνωρίσω κατ' αρχάς ότι είναι θετικό το γεγονός ότι δέχεστε ότι υπάρχει πρόβλημα. Ο νόμος προέβλεπε ότι και για τις εκτάσεις της βοσκήσιμης υπάρχει το όριο των εκατό στρεμμάτων. Εν πάση περιπτώσει υπάρχει η δήλωσή σας εδώ ότι δεν ισχύει για τις βοσκήσιμες εκτάσεις.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι η μεταχείριση των εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για βόσκηση, δεν πρέπει να είναι η ίδια -και μάλιστα σε μια χώρα που έχει ορεινές και μειονεκτικές περιοχές και αυτό το ανάγλυφο που έχει- με τη μεταχείριση των εκτάσεων οι οποίες προορίζονται για καλλιέργεια.

Θα μου επιτρέψετε όμως να σας πω ότι η απάντησή σας δεν με ικανοποιεί και θα πω το γιατί. Εδώ πριν από λίγες ημέρες -αναφερθήκατε και σε μια συνάντηση που δεν την γνωρίζω εγώ- υπήρξε μια ανακοίνωση, ένα δελτίο Τύπου από την Περιφέρεια Ηπείρου, που λέει ότι υπάρχει προσωρινή λύση στο ζήτημα, ότι έγινε επικοινωνία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης με τον Περιφερειάρχη Ηπείρου -δεν αναφέρομαι σε ονόματα, το θέμα δεν είναι τα ονόματα και τα πρόσωπα- και ότι κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας το Υπουργείο αναγνώρισε πως δεν έχει προχωρήσει σε εμβαδομέτρηση και αποτύπωση όλων των εκτάσεων, πως υπάρχει μεγάλη ανάγκη βοσκήσιμων εκτάσεων, και πως είναι ορατός ο κίνδυνος να χαθούν οι επιδοτήσεις και συνεκτιμώντας όλα αυτά ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Ανάπτυξης, παρέσχε τη δυνατότητα στον περιφερειάρχη να προχωρήσει στις μισθώσεις των εκτάσεων με το παλιό καθεστώς. Τα ίδια είπατε και εσείς τώρα.

Με βάση, λοιπόν, αυτήν την ανακοίνωση, έχω εδώ σχέδια αποφάσεων του περιφερειάρχη με τις οποίες παραχωρεί με το παλιό καθεστώς, εκτάσεις βοσκήσιμες -στην συντριπτική τους πλειοψηφία πάνω από τα εκατό στρέμματα- σε κτηνοτρόφους της περιοχής.

Πώς θα υπογράψει, κύριε Υπουργέ, ο περιφερειάρχης αυτές εδώ τις αποφάσεις; Θα πάνε για παράβαση καθήκοντος οι υπάλληλοι που θα το εισηγηθούν και ο περιφερειάρχης, χωρίς να υπάρχει αλλαγή του νομικού πλαισίου, χωρίς να υπάρχει ένα έγγραφο δικό σας; Με τη δυνατότητα που έδωσε ο γενικός γραμματέας τηλεφωνικά θα έρθει ο περιφερειάρχης και θα υπογράψει μια διοικητική πράξη, σαν αυτές που ετοιμάζονται αυτές τις μέρες, με δεδομένο ότι λήγει η προθεσμία καταθέσεως των δηλώσεων ΟΣΔΕ; Εδώ πρέπει να υπάρχει άμεση λύση από εσάς σ' αυτό το ζήτημα, αλλιώς υπάρχει πρόβλημα. Υπάρχουν υπάλληλοι οι οποίοι αρνούνται να εισηγηθούν τέτοιες αποφάσεις. Και ο περιφερειάρχης δεν μπορεί να βάλει την υπογραφή του έτσι χωρίς να υπάρχει κάποια δέσμευση δική σας, συγκεκριμένη νομική δέσμευση ή άλλου τύπου δέσμευση.

Δεύτερο ζήτημα. Το ποσό που λέτε ότι στην καινούργια νομοθετική ρύθμιση θα είναι ως 5 ευρώ είναι πάρα πολύ μεγάλο. Και είναι πάρα πολύ μεγάλο, γιατί υπάρχει δική σας απόφαση το προηγούμενο διάστημα -η με αριθμ. 3287/17-12-2012- με την οποία για παρόμοιες εκτάσεις, για χρήση ακινήτων από αποκαταστημένους κτηνοτρόφους -πάμε στο άλλο καθεστώς- καθορίζεται τίμημα που κυμαίνεται από 0,5 ευρώ μέχρι 1,5 ευρώ ανάλογα με τη βοσκο-ικανότητα της έκτασης. Εδώ τώρα θα πάμε στη Μουργκάνα και στο Σούλι να βάλουμε 5 ευρώ το στρέμμα; Όταν χρειάζονται χίλια στρέμματα θα πληρώνουν 5.000 ευρώ πρόσθετο κόστος; Το τίμημα αυτό είναι πάρα πολύ μεγάλο.

Ολοκληρώνοντας, το τελευταίο που επισημαίνω πέρα απ' αυτά -δεν ξέρω αν θα αναφερθείτε και σ' αυτό το ζήτημα στη δευτερολογία σας- είναι ότι υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα που δημιουργείται με την κατάργηση του μέτρου της αναγκαστικής

εισοχής ποιμνίων για βοσκές για τη θερινή ή τη χειμερινή περίοδο. Προβλεπόταν με νομοθεσία του 1968 και με το 4061/2012 καταργείται.

Δηλαδή, σε μια περίοδο που οι νέοι γυρνούν στην κτηνοτροφία, σε μια περίοδο που πρέπει να γκρεμίζουμε εμπόδια από μπροστά τους, εμείς θα προσθέτουμε νέες γραφειοκρατικές διαδικασίες και θα ορθώνουμε καινούργια εμπόδια όταν πρέπει το κράτος να ενισχύσει την παραγωγική δραστηριότητα στον αγροτικό τομέα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ.

Δεν κάνουμε καθόλου αυτό το πράγμα. Κάνουμε ακριβώς το αντίθετο. Δεν ορθώνουμε εμπόδια στην κτηνοτροφία. Ίσα-ίσα εγώ απ' αυτό το Βήμα, την πρώτη μέρα που ανέλαβα καθήκοντα, είχα πει ότι η κτηνοτροφία είναι η αχίλλειος πτέρνα μας. Η χώρα μας είναι πολύ ελλειμματική σε κτηνοτροφικά προϊόντα -και ιδιαιτέρως σε κρέας- και θα ορθοποδήσουμε αν υποστηρίξουμε την κτηνοτροφία.

Θα πρέπει όμως πρώτα, να σας απαντήσω σε δυο-τρία θέματα που θίγατε πριν αναφερθώ στο τι πραγματικά κάναμε, σημείο προς σημείο, για να υποστηρίξουμε τους κτηνοτρόφους και τι κάνουμε ακόμα και τώρα. Ειδικά για το πρόβλημα με τις μειωμένες εκτάσεις, δώσαμε μάχη στην Ευρώπη για να αλλάξουμε τον ορισμό των βοσκοτόπων. Για την Ευρώπη βοσκοτόπια ήταν μόνο λιβάδια σε επίπεδα εδάφη, γύρω-γύρω φραγμένα με μερικές αγελάδες να βόσκουν μέσα. Δεν ήξεραν ότι το κατσίκι βόσκει σε άλλες πλαγιές, ότι βόσκει όρθιο. Δεν ήξεραν που βόσκουν τα αρνιά μας στην Ήπειρο.

Δώσαμε μάχη και εκεί είχαμε τη μεγάλη βοήθεια και των Ελλήνων Ευρωβουλευτών για να μπει στον κανονισμό για πρώτη φορά ένας νέος ορισμός για το τι είναι βοσκοτόπια και να μπορούν αυτά να αποτελούν επιλέξιμες περιοχές για υποστηρίξουμε την κτηνοτροφία. Μόνο με την προσπάθειά μας αυτή πήγαμε από τα 6 εκατομμύρια και κάτι στα 23 εκατομμύρια τις κτηνοτροφικές εκτάσεις στον τόπο μας για να λυθεί αυτό το πρόβλημα, για να μην έχουμε το στρίμωγμα σε ορισμένες περιοχές, για να μπορούν να βρουν τις απαραίτητες εκτάσεις οι κτηνοτρόφοι μας ακόμα και για τις συνδεδεμένες ενισχύσεις.

Αυτό πιστεύουμε ότι θα δώσει μια ανάσα σ' αυτή την πίεση. Βέβαια αυτό θα ισχύσει από τη νέα ΚΑΠ γιατί η νέα ΚΑΠ υποτίθεται ότι θα αρχίσει από την 1-1-2014.

Σας είπα στο μεταξύ τι κάνουμε με το νόμο για να λύσουμε το άλλο πρόβλημα. Το «μέχρι πέντε» δεν σημαίνει πέντε. Πέντε ήταν στον προηγούμενο νόμο που περιγράψατε και εσείς. Σας είπα ότι ο νόμος λέει «μέχρι πέντε». Ας έρθουν, λοιπόν, οι ντόπιοι άρχοντες που λένε ότι θα νοιάζονται για την κτηνοτροφία και να πουν «εγώ θέλω να την υποστηρίξω και θα δώσω το στρέμμα μόνο με μισό λεπτό». Εμείς τους δίνουμε αυτές τις εκτάσεις να τις χειριστούν με τον τρόπο που αυτοί θέλουν, αν πραγματικά θέλουν να υποστηρίξουν την κτηνοτροφία.

Είς ό,τι αφορά στο άμεσο, συμφωνώ απολύτως. Εδώ είναι και ο κ. Κορασίδης, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Γεωργίας που μίλησε με τον Περιφερειάρχη Ηπείρου. Αν, πραγματικά, χρειάζεται να υπάρχει ένα έγγραφο για να υλοποιηθεί, για να έχει τον επίσημο χαρακτήρα, θα το κάνουμε και αυτό. Να είστε σίγουροι ότι δεν θα αφήσουμε τους κτηνοτρόφους έτσι ξεκρέμαστους.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κάτι πρέπει να υπάρχει, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορεί έτσι, με τηλεφωνική επικοινωνία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Θα μου δώσετε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, γιατί θέλω, πραγματικά, επειδή ακριβώς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Επειδή, πραγματικά, πιστεύω ότι πρέπει να υπο-

στηριχθεί η κτηνοτροφία, γι' αυτό και από την ώρα που αναλάβαμε τα καθήκοντά μας στην Κυβέρνηση και ιδιαίτερα στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων δεν πέρασαν ούτε είκοσι μέρες και μέσα στον Ιούλιο τρέξαμε να βρούμε τα χρήματα της εξισωτικής αποζημίωσης, προκειμένου, ιδιαίτερα στις απομακρυσμένες περιοχές, την ώρα που μάζευε η φυτική παραγωγή τη σοδειά της, δηλαδή τις ζωτροφές, να δώσουμε στους ανθρώπους την εξισωτική αποζημίωση.

Αμέσως μετά, εγώ ο ίδιος έδωσα μάχη στις Βρυξέλλες να ανοίξω για πρώτη φορά στην Ελλάδα το μηχανισμό *de minimis*, προκειμένου να υποστηρίξουμε τους κτηνοτρόφους μας, ειδικά τη χρονιά αυτή που ήταν τόσο ανεβασμένες οι ζωτροφές. Έτσι, πήραν όλες οι κατηγορίες των κτηνοτρόφων, ακόμη και αυτοί που δεν ήταν ενταγμένοι στην ενιαία ενίσχυση –όπως ήταν κτηνοτρόφοι και χοιροτρόφοι– υποστήριξη, προκειμένου να αποκτήσουν ζωτροφές.

Χάρis σε αυτήν την προσπάθεια, έδειξε και η Ευρωπαϊκή Ένωση ευαισθησία και άνοιξε περαιτέρω το άρθρο 68 και τις δυνατότητες που μας έδινε, προκειμένου να υποστηριχθούν και οι τέσσερις κλάδοι της κτηνοτροφίας μας. Μάλιστα, δεν πέρασαν πολλοί μήνες που η τελευταία κατηγορία που υποστηρίχθηκε και από το άρθρο 68, ήταν οι αιγοπροβατοτρόφοι των ορεινών περιοχών, ακριβώς πριν τη Μεγάλη Εβδομάδα.

Πιστεύω ότι κάναμε μεγάλη προσπάθεια να ενισχύσουμε τη χρηματοδότηση τους, να ρυθμίσουμε χρέη τους. Δώσαμε προτεραιότητα στα σχέδια βελτίωσης των κτηνοτρόφων. Ήταν δική μου εντολή να εξεταστούν πρώτα αυτά και εξετάστηκαν και εγκρίθηκαν όλα.

Το ίδιο ισχύει για τις μεταποιητικές βιομηχανίες, που μεταποιούν προϊόντα της κτηνοτροφίας μας. Πρώτα εξετάστηκαν και αυτές. Για κάποια προβλήματα ρευστότητας που αντιμετωπίζουν, αύριο θα ολοκληρωθεί το γεωργικό ΕΤΕΑΝ, το Γεωργικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας, για να λύσει τα προβλήματα ρευστότητας που ορισμένοι αντιμετωπίζουν, προκειμένου να υλοποιήσουν αυτές τις επενδύσεις.

Η λίστα είναι πολύ μεγάλη. Πέραν της ενιαίας ενίσχυσης που δώσαμε τον Οκτώβριο και το Δεκέμβριο πέρυσι, κάνουμε μεγάλες προσπάθειες να δοθεί. Ήδη έχουν εξασφαλιστεί οι πόροι, προκειμένου και το 2013 η συνδεδεμένη ενίσχυση να γίνει.

Από την ειδικότητά μου ως καθηγητής της Γενετικής, έχω διακηρύξει επανειλημμένα και από αυτό το Βήμα την ευαισθησία μας να υποστηρίξουμε παλιές φυλές και να υποστηρίξουμε τη γενετική παραλλακτικότητα που υπάρχει στο ζωικό μας κεφάλαιο. Κάναμε δύο δράσεις και για το έναν και για τον άλλο στόχο. Αυτήν τη στιγμή θα έλεγα ότι σε όλη την Ελλάδα γίνεται προσπάθεια να κρατηθούν, να πολλαπλασιαστούν και να συντηρηθεί αυτή η ποικιλότητα με τις παραδοσιακές μας φυλές.

Στο νόμο αυτό ρυθμίζεται ένα θέμα με την αδειοδότηση των σταβλικών εγκαταστάσεων με απλό τρόπο, όπως επίσης και η νομιμοποίηση παλαιότερων σταβλικών εγκαταστάσεων κτηνοτρόφων, που έχουν στάβλους στις δικές τους εκτάσεις.

Θα μπορούσα να αναφέρω και άλλα. Ο χρόνος δεν το επιτρέπει. Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ό,τι είναι εφικτό σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία για να υποστηρίξουμε την κτηνοτροφία μας. Μόνο από τους διαγωνισμούς διανομής τροφίμων με το «Βοήθεια στο Σπίτι», δώσαμε προϊόντα ΠΟΠ πέρυσι, τόσο φέτα όσο και κασέρι και γραβιέρα. Στις μέρες μας, ο διαγωνισμός επαναλαμβάνεται για άλλα 26.000.000 ευρώ, πάλι για φέτα ελληνική, γραβιέρα και κασέρι σε όλη την επικράτεια σε οκτακόσιες ογδόντα χιλιάδες δικαιούχους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΑΥΤΑΡΗΣ (Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, και ζητώ συγγνώμη για το χρόνο που πήρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Υπουργοί Ναυτιλίας και Αιγαίου, Οικονομικών, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου του 2005 της Διεθνούς Σύμβασης του 1988 για την κατα-

στολή των παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας και του Πρωτοκόλλου του 2005 στο Πρωτόκολλο του 1988 για την καταστολή παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας των σταθερών εγκαταστάσεων στην υφαλοκρηπίδα».

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της τρίτης με αριθμό 1409/14-5-2003 επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθήνας των Ανεξάρτητων Ελλήνων κ. Βασιλείου Καπερνάρου προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σχετικά με τις γερμανικές αποζημιώσεις και την άδεια εκτέλεσης της απόφασης του Διστόμου.

Στον κύριο συνάδελφο θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Κωσταντίνος Καραγκούνης.

Κύριε Καπερνάρο, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σας υπέβαλα μία επίκαιρη ερώτηση σχετικά με τις γερμανικές αποζημιώσεις και την άδεια εκτέλεσης της απόφασης και ο θεός ήθελε να συμπετέσει σήμερα με τη σπουδαία Ημέρα Μνήμης της Γενοκτονίας των αδερφών μας Ποντίων.

Επειδή ακούστηκαν πολύ ωραία λόγια και πράγματι είναι η μέρα που σήμερα τιμούμε, θρηνούμε και μννούμε –όπως είπε ένας συνάδελφός σας προηγουμένως– θα ήθελα να πω ότι έχουμε μείνει δυστυχώς στις τιμές, στους θρήνους και στις υμνωδίες. Κάποια στιγμή πρέπει να γίνουμε και toλμητίες και γι' αυτό υπέβαλα αυτήν την επίκαιρη ερώτηση.

Κύριε Υπουργέ, από το 1995 ο αείμνηστος δικηγόρος συνάδελφός μου Ιωάννης Σταμούλης είχε καταθέσει την αγωγή των Διστομιτών κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Η υπ' αριθμόν 137/1997 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Λιβαδειάς επιδίκασε αποζημιώσεις ύψους 28 εκατομμυρίων ευρώ στα θύματα του Διστόμου που σφαγιάστηκαν από τους Ναζί στις 10 Ιουνίου του 1944. Την απόφαση αυτή προσέβαλε το γερμανικό δημόσιο ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Ο Αρειος Πάγος εν ολομεία με την υπ' αριθμόν 11/2000 και με συντριπτική πλειοψηφία, δεκαέξι έναντι τεσσάρων δικαστών, επικύρωσε την αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστηρίων να εκδικάζουν αγωγές αποζημιώσεων, αφού το προνόμιο της ετεροδικίας –σύμφωνα με το διεθνές έθιμο που έχει διαμορφωθεί– δεν καλύπτει τα εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, όπως του Διστόμου.

Στη συνέχεια, όμως, έχουμε μία απαγόρευση εκτέλεσης αυτής της αποφάσεως κατά της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου, του γερμανικού δημοσίου εν Ελλάδι, διότι από το 2000 έως το 2010 ουδείς Υπουργός Δικαιοσύνης τόλμησε να εφαρμόσει το νόμο. Έχουμε δηλαδή έκνομους, παράνομους, παρανόμως πράξαντες Υπουργούς Δικαιοσύνης από το 2000 μέχρι το 2010, που δεν τόλμησαν να εφαρμόσουν τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το άρθρο 923 και να εκτελέσουν –επαναλαμβάνω– την αμετάκλητη αυτή απόφαση του Αρείου Πάγου κατά της περιουσίας του γερμανικού δημοσίου.

Ερωτάθε και πρέπει να απαντήσετε εάν –σύμφωνα με το 923 που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προκειμένου να εκτελεστεί η απόφαση– προτίθεστε να δώσετε την άδεια, ως Υπουργείο Δικαιοσύνης, για να εκτελεστεί η αμετάκλητη απόφαση του Αρείου Πάγου.

Και μία δεύτερη ερώτηση –όχι πολύ δεσμευτική, είναι ηθικά δεσμευτική για το Υπουργείο σας, διότι η διοίκηση είναι ενιαία– είναι η εξής: Για ποιο λόγο μέχρι σήμερα κανένας Υπουργός Δικαιοσύνης δεν έχει υπογράψει –και βάσει ποίου νόμου, διάταξης, προεδρικού διατάγματος ή κανόνα δικαίου– ως είχε υποχρέωση, σχετικά με την εκτέλεση της απόφασης του ανωτάτου δικαστηρίου της χώρας;

Περιμένω την απάντησή σας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, προτού απαντήσω στην ερώτησή σας θα ήθελα να κάνω ένα σχόλιο στα όσα αναφερθήκατε, περί αλαλίας στην επίκαιρη ερώτησή σας και περί ατολμίας, όπως επαναλά-

βατε. Εγώ ξέρω το εξής: Ένας Υπουργός Δικαιοσύνης και μία κυβέρνηση, δεν κρίνεται από το γεγονός αν είναι άλαλη, αν δηλαδή μιλά ή δεν μιλά. Κρίνεται από ένα βασικό συστατικό, αν δηλαδή μιλά ορθά. Δεν κρίνεται από το εάν είναι τολμηρή ή άτολη. Κρίνεται από το εάν είναι αποτελεσματική.

Οφείλω να πω ότι η Κυβέρνηση αυτή, για πρώτη φορά εξέφρασε την πολιτική της βούληση με κατηγορηματικό τρόπο και με συγκεκριμένες ενέργειες και θέτει το ζήτημα αυτό για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο. Θέτει τις βάσεις για να διευθετηθεί το ζήτημα.

Θα επαναλάβω τις απαντήσεις τόσο του Υπουργού Δικαιοσύνης, όσο και του Υπουργού των Εξωτερικών σε ανάλογες περιπτώσεις. Είναι εδώ μάλιστα και ο κ. Γλέζος, που έκανε σχετική ερώτηση.

Τι είπε ο κ. Ρουπακιάς, ο Υπουργός Δικαιοσύνης; Επαναλαμβάνει, όσον αφορά το άρθρο 923, ότι –κατά την πολιτική δικονομία– κινείται στα όρια της ατομικής δυνατότητας, η οποία όμως έχει οριοθετηθεί από δύο αποφάσεις της ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, ότι μπορεί να εξατομικεύεται ως επιλογή αλλά συνδέεται άμεσα με τη γενικότερη άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής ως προς τη σκοπιμότητα.

Τι λέει ο Υπουργός των Εξωτερικών; Πριν από ένα χρόνο περίπου και συγκεκριμένα τον Μάρτιο του 2012, πραγματοποιήθηκε για πρώτη φορά κοινή συνεδρίαση των Διарκών Επιτροπών Οικονομικών και Εξωτερικών της Βουλής, προκειμένου να συζητηθεί σε βάθος το ζήτημα των αποζημιώσεων. Η συζήτηση αυτή μας είχε προβληματίσει ιδιαίτερα.

Το Υπουργείο Οικονομικών με οδηγία του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, προχώρησε σε συγκέντρωση, καταγραφή και ανάλυση του διαθέσιμου αρχαιακού υλικού. Θυμίζει ότι επανειλημμένα στο παρελθόν είχε τεθεί το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων και επανορθώσεων.

Το πόρισμα που διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Εξωτερικών και που είναι, πράγματι, αποτέλεσμα επίπονης και συστηματικής δουλειάς της αρμόδιας επιτροπής, που είχε οριστεί για τη σύνταξη του, εστάλη στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και αναμένεται η γνωμοδότησή του, ώστε να υπάρξει ισχυρή νομική βάση για τα επόμενα βήματά μας και τούτο διότι όπως αντιλαμβάνεστε η όποια μάχη θα δοθεί θα έχει και νομική διάσταση, ιδίως ως προς την προοπτική προσφυγής στη διεθνή δικαιοσύνη.

Αυτήν την ώρα που μιλάμε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους προβαίνει στη νομική επεξεργασία, αξιολόγηση και τεκμηρίωση του περιεχομένου της έκθεσης αυτής και κατ' επέκταση των αξιώσεων του ελληνικού δημοσίου.

Σ' αυτό, λοιπόν, το στάδιο βρισκόμαστε και αναμένουμε. Η βούληση της Κυβέρνησης είναι συγκεκριμένη και σαφής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Βέβαια, θα έπρεπε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Καπερνάρο, δώστε μου μισό λεπτό πριν αρχίσετε.

Κύριοι συνάδελφοι, θα παρακαλέσω ει δυνατόν να τηρούμε τον χρόνο, ο οποίος προβλέπεται από τον Κανονισμό. Ξεφεύγουμε λίγο καμμία φορά αλλά να είμαστε όσο το δυνατόν πιο κοντά προς το χρόνο, διότι περιμένουν και οι άλλοι συνάδελφοι να συζητηθούν οι ερωτήσεις τους.

Με συγχωρείτε, κύριε Καπερνάρο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Επειδή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Δεν το είπα για εσάς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Παρακαλώ. Βάλτε πρώτα εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ξεκινήστε από εμένα. Πρέπει, όμως, να επιληφθείτε της διόρθωσης του Κανονισμού, διότι δεν είναι δυνατόν μέσα σε δύο λεπτά να μπορούμε να συζητάμε σημαντικά θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Αυτό είναι άλλο θέμα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Διορθώστε τον Κανονισμό για να μην τον χαρακτηρίσω πάλι –και είναι ο συνάδελφος, ο κ. Τραγάκης, που υπεραμύνεται του Κανονισμού αυτού– από διάτρητο έως κόσκινο.

Κύριε Υπουργέ, σας απαντώ ευθέως. Δεν είναι επιχειρηματολογία αυτή, διότι δεν έχουμε να κάνουμε με αξιώσεις κρατών. Δεν έχουμε να κάνουμε με διακρατικές διαφορές, άρα όσα είπατε είναι μετέωρα, διότι δεν αφορούν την ερώτησή μας και το συγκεκριμένο θέμα.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με αξιώσεις πολιτών κατά ξένου δημοσίου. Επελήφθησαν τα ελληνικά δικαστήρια. Πιστεύετε στα ελληνικά δικαστήρια; Πιστεύετε ως Κυβέρνηση ότι πρέπει να εφαρμόζονται οι αποφάσεις των δικαστηρίων, ναι ή όχι; Πιστεύετε ότι πρέπει να αποζημιωθούν με αμετάκλητη απόφαση οι κερδίσαντες στα δικαστήρια Διστομώτες όπου έχουν λαμβάνειν από το ελληνικό δημόσιο γύρω στα 70 εκατομμύρια ευρώ και να διαμοιραστούν στους δικαιούχους, ναι ή όχι;

Είστε ή δεν είστε μη υποταγμένοι; Είστε ή δεν είστε μη υποτελείς; Διότι δεν είστε άλαλοι ούτε άτολμοι. Και μάλιστα δεν είπα «διακατέχετε από ατολμία οι μέχρι τώρα Υπουργοί Δικαιοσύνης», είπα «ντροπιαστικά άτολμοι». Και αυτό γιατί; Διότι έχουμε μια απόφαση αμετάκλητη του Αρείου Πάγου και δεν τολμάτε να την εφαρμόσετε κάνοντας το εξής απλούστατο. Να εφαρμόσετε τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το άρθρο 923, που λέει ότι αναγκαστική εκτέλεση κατά αλλοδαπού δημοσίου δεν μπορεί να γίνει χωρίς προηγούμενη άδεια του Υπουργείου της Δικαιοσύνης.

Και εάν δεν είστε ντροπιαστικά άτολμοι, τότε να υπογράψετε, όπως το λέει ο νόμος, όπως το επιτάσσει η δικονομία, όπως σας το υπαγορεύει το καθήκον σας και σύμφωνα με την αποστολή που έχετε αναλάβει απέναντι στον ελληνικό λαό και ειδικά στους Διστομώτες για να εκτελεστεί εναντίον του γερμανικού δημοσίου εν Ελλάδα η αμετάκλητη απόφαση των ελληνικών δικαστηρίων.

Κατόπιν τούτων –επειδή «όποιος δεν θέλει να ζυμώσει εκατό μέρες κοσκινίζει», όπως λένε στο χωριό μου– τι θέλουμε να μας πει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με αμετάκλητη απόφαση;

Εδώ θα έπρεπε να είναι σήμερα πρωτοετείς φοιτητές της Νομικής όλων των πανεπιστημίων της Ελλάδας, να ακούσουν απάντηση από τον Υπουργό Δικαιοσύνης που λέει πως έχουμε αμετάκλητη απόφαση και μπορούμε να την εκτελέσουμε και για γνωστούς λόγους δεν τολμούμε. Διότι αν αρχίσουμε να εκτελούμε για τους Διστομώτες, τότε νομιμοποιούμεθα να ζητήσουμε και για τα υπόλοιπα και για το αναπλαστικό δάνειο και για τις υλικές καταστροφές και για όλες τις αποζημιώσεις που δικαιούμαστε από τους Γερμανούς και δεν το κάνουμε για να μη δημιουργήσουμε θέμα στην κ. Μέρκελ, η οποία είπε ότι στις κατοικίες αποζημιώσεις. Σας διατάσσει η Μέρκελ. Σε μια δική σας κυβερνητική εφημερίδα –με ημερομηνία Παρασκευή 17 Μαΐου 2013– στη «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ», σας αρνείται η Μέρκελ και δεν σας επιτρέπει να εκτελέσετε τις αποφάσεις των ελληνικών δικαστηρίων. Εκεί είστε.

Περιμένω στη δευτερολογία σας να κάνετε αυτό που είστε υποχρεωμένοι να κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ο Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ (Υφυπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε συνάδελφε, περιπτώ να επιστρέψω τους χαρακτηρισμούς που έχετε κάνει.

Εγώ θα επαναλάβω το τι έχει αποφασίσει η ελληνική Κυβέρνηση. Η ελληνική Κυβέρνηση, λοιπόν, για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο θέτει το θέμα στην ατζέντα, θα το προχωρήσει. Βεβαίως είναι στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Σας εξήγησα γιατί είναι στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και επιμένετε στη νομική διάσταση που θέσατε. Η ελληνική Κυβέρνηση, λοιπόν, θα προχωρήσει σε αυτή τη λογική, έχει εκφραστεί με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο. Θα διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν. Σας ευχαριστώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΣ: Ο κ. Αθανασίου έφυγε νωρίτερα γιατί ήξερε, γιατί έτσι έπρεπε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Σας παρακαλώ,

κύριε συνάδελφε.

Η πρώτη με αριθμό 1403/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανασίου Δαβάκη προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αντιιπυρική θωράκιση και την πυροσβεστική προστασία του Νομού Λακωνίας, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Επίσης, η δεύτερη με αριθμό 1412/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς - Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Θεόδωρου Δρίτσα προς τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την κατάργηση των Αστυνομικών Τμημάτων του Πειραιά, αλλά και άλλων περιοχών της Αττικής ως κέντρα πολύμηνης κράτησης αλλοδαπών, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Εισερχόμεστε τώρα στη τέταρτη με αριθμό 1414/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλία Παναγιώταρου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τον πόλεμο που μαίνεται στη Συρία.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Παναγιώταρου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώταρος για δυο λεπτά για να αναπτύξει την επίκαιρη ερώτηση.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, από το 2011 μαίνεται ένας πόλεμος στη Συρία. Η Κυβέρνηση σας και οι διάφορες δυτικές κυβερνήσεις τον λένε «εμφύλιο», ότι οι μισοί Σύριοι προσπαθούν να απελευθερωθούν από το τυραννικό καθεστώς Άσαντ, αν και η πραγματικότητα καθημερινά αποδεικνύει το αντίθετο. Είναι ένας ξενοκίνητος πόλεμος που έχει ακολουθήσει άλλους ξενοκίνητους πολέμους, όπως έγιναν στο Κόσσοβο, στη Λιβύη, στο Ιράκ και αλλού, όπου ακραία ισλαμιστικά καθεστώτα με πρόφαση την εγκαθίδρυση της δημοκρατίας σε αυτές τις χώρες έχουν προβεί σε απίστευτες ωμότητες, διώξεις χριστιανικών πληθυσμών που υπήρχαν σε αυτές τις χώρες και οι οποίοι χριστιανικοί πληθυσμοί προστατεύονταν από τα καθεστώτα αυτά και μιλάω ειδικότερα για το καθεστώς της Συρίας.

Βλέπουμε ότι πενήντα τρία εκατομμύρια χριστιανοί, μεγάλο μέρος των οποίων είναι Ελληνορθόδοξοι, όχι απλώς ορθόδοξοι αλλά Ελληνορθόδοξοι, βιώνουν απίστευτες διώξεις, έχουν καταστραφεί, υπάρχουν συλήσεις νεκροταφείων, υπάρχουν βιασμοί, φόνοι, κανιβαλισμοί, απίστευτες ακρότητες που τις έχουμε δει πια όλοι και στο διαδίκτυο, τις οποίες τις διαφημίζουν οι ακραίοι ισλαμιστές. Σε προηγούμενη επίκαιρη ερώτηση του κ. Παππά, αλλά και σε προηγούμενη ερώτησή δική μου, είπατε ότι δεν είναι το καθεστώς Άσαντ το νόμιμο και είναι νόμιμοι αυτοί οι κανίβαλοι, οι οποίοι προβαίνουν σε εμετικές ενέργειες.

Σας διαβάζω εδώ την απάντησή του κ. Αβραμόπουλου: «Ταυτόχρονα, μετά τη μακρά περίοδο της αιματοχυσίας, για την οποία το συριακό καθεστώς φέρει πρωταρχική ευθύνη, η Ελλάδα θεωρεί ότι ο Πρόεδρος Άσαντ έχει απονομιμοποιηθεί και θα πρέπει να διευκολύνουμε την αποχώρησή του, την οικοδόμηση ενός ειρηνικού μέλλοντος για όλους τους Σύριους, ανεξαρτήτως εθνότητας ή θρησκευτικής κοινότητας». Δηλαδή μόνοι σας λέτε τα ακριβώς αντίθετα από αυτά τα οποία συμβαίνουν και γίνονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε και εμένα να παραβώ λίγο το χρόνο. Ο χρόνος έχει σήμερα ξεχειλώσει. Ευχαριστώ.

Έχουν υπάρξει απαγωγές δύο Μητροπολιτών, ενός Ελληνορθόδοξου, του Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλου, και ενός Σύριου ορθόδοξου, του Μητροπολίτη Ιωάννη. Η ελληνική Κυβέρνηση, η οποία έχει άμεσα συμφέροντα, έχει ενδιαφέρον ως χώρα, δεν κάνει απολύτως τίποτε. Αντιθέτως ο κ. Αβραμόπουλος τις προάλλες, μετά τη βομβιστική ενέργεια η οποία έγινε στα σύνορα Τουρκίας-Συρίας από την πλευρά της Τουρκίας, εξέφρασε τη λύπη του, την αγανάκτησή του, τη θλίψη προς τις οικογένειες κ.λπ.. Για τους Ελληνορθόδοξους που κοντά δύο χρόνια τώρα καταστρέφονται, βιάζονται, σκοτώνονται, για τους Μητροπολίτες, λέξη, μούγκα. Είναι απίστευτο.

Θα θέλαμε να μας πείτε συγκεκριμένα πράγματα και όχι αερολογίες για την περίπτωση των δύο Μητροπολιτών, αλλά και για τους εκατοντάδες χιλιάδες Ελληνορθόδοξους της Συρίας που για περισσότερα από δύο χιλιάδες χρόνια βρίσκονται εκεί και ούτε επί οθωμανικής αυτοκρατορίας δεν είχαν αντιμετωπίσει τέτοιους διωγμούς και τέτοιες βαρβαρότητες και βιαιότητες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, κύριε Τσιάρα, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να ζητήσω βεβαίως εξαρχής την ανοχή του χρόνου, γιατί είναι ένα θέμα το οποίο απασχολεί έντονα και την ελληνική κοινή γνώμη, αλλά σαφώς άπτεται και συγκεκριμένων εθνικών ιδιαιτεροτήτων.

Κύριε συνάδελφε, η υποστήριξη της Ελλάδας προς τους χριστιανούς στη Συρία εκφράζεται διαχρονικά -αυτή είναι η αλήθεια- και εκφράστηκε και σε αυτήν τη χρονική συγκυρία από την έναρξη της συριακής κρίσης. Η χώρα μας διακήρυξε ως θέση αρχής την ανάγκη επίλυσης του συριακού ζητήματος μέσω πολιτικών διαδικασιών, ώστε να σταματήσει η αιματοχυσία και ενδεχομένως να διαμορφωθεί το όποιο νέο περιβάλλον στη χώρα. Σε αυτό το περιβάλλον τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι θρησκευτικές ελευθερίες και τα δικαιώματα των μειονοτήτων, συμπεριλαμβανομένων ασφαλώς και των χριστιανών, θα πρέπει να είναι κατοχυρωμένα και σεβαστά. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους Διεθνείς Οργανισμούς και στα fora στα οποία συμμετέχει η Ελλάδα, θέτει στην κορυφή των προτεραιοτήτων της τη διασφάλιση της προστασίας των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και συγκεκριμένα των χριστιανών στη Συρία.

Οι Σύριοι ομόδοξοί μας, οι οποίοι αποτελούν το ποίμνιο του πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Αντιοχείας και τη μεγαλύτερη σαφώς χριστιανική κοινότητα της Συρίας, αποτελούν ισχυρό ιστορικό δεσμό μεταξύ των δύο λαών. Ως εκ τούτου, το ενδιαφέρον της χώρας μας είναι και έντονο αλλά και ενεργό. Το Υπουργείο Εξωτερικών και ο ίδιος προσωπικά ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος είχε άμεση επαφή τόσο με τον μακαριστό Πατριάρχη Αντιοχείας Ιγνάτιο όσο και με τον νεοεκλεγέντα ελληνόφρονα προκαθήμενο της Εκκλησίας της Αντιοχείας κ. Ιωάννη, εκφράζοντας την ισχυρή αλληλεγγύη της χώρας μας προς το παλαιόπατο Πατριαρχείο Αντιοχείας και το δοκιμαζόμενο ποίμνιό του. Επίσης, στην ελληνική ανθρωπιστική βοήθεια σε σχέση με την συριακή κρίση συμπεριλήφθηκαν, παρά τη δυσμενή οικονομική συγκυρία, ενισχύσεις για την ανακούφιση των προσφύγων. Αν θέλετε, μπορώ να σας παραθέσω και πολύ συγκεκριμένα στοιχεία.

Όσον αφορά την Εκκλησία της Ελλάδος, από την πλευρά της προσπαθεί να ανταποκριθεί σε σειρά αιτημάτων αρωγής των χριστιανικών πληθυσμών στη Συρία, τα οποία έχουν υποβληθεί τόσο εκ μέρους του Πατριαρχείου της Αντιοχείας όσο και από την εκεί συρορθόδοξη εκκλησία. Η Εκκλησία της Ελλάδος ενισχύει τους Σύριους χριστιανούς, οι οποίοι λόγω της κρίσης έχουν καταφύγει στη χώρα μας, ικανοποιώντας βασικές τους ανάγκες διατροφής και διαβίωσης.

Σε ό,τι αφορά στην προστασία της χριστιανικής πολιτιστικής κληρονομιάς, είμαστε σε στενή επαφή με το Πατριαρχείο Αντιοχείας για την καταγραφή των καταστροφών σε ναούς και ιερούς τόπους στη Συρία με στόχο την ενημέρωση των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράλληλα, παρακολουθούμε στενά και ενισχύουμε τη δραστηριοποίηση των ελληνορθόδοξων εκκλησιών για το ζήτημα των χριστιανών της Συρίας, αρχής γενομένης από της συνάξεως των πρεσβυγενών Πατριαρχείων και εκκλησιών που συνεκάλεσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Κωνσταντινούπολη την 1^η Σεπτεμβρίου του 2011.

Επίσης, παρακολουθούμε την πορεία της ορθόδοξου πρωτοβουλίας των προκαθημένων ελληνορθόδοξων εκκλησιών της Μέσης Ανατολής -των Πατριαρχείων Αλεξανδρείας, Αντιοχείας και Ιεροσολύμων και βεβαίως της Αρχιεπισκοπής Κύπρου- αντιπροσωπείας της οποίας πραγματοποίησε τον περασμένο Σεπτέμ-

βρη σειρά συναντήσεων με κορυφαία στελέχη ευρωπαϊκών οργάνων στις Βρυξέλλες.

Στις συναντήσεις αυτές τέθηκε το φλέγον ζήτημα της ταραχώδους καταστάσεως που επικρατεί στη Συρία και ζητήθηκε από τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να προασπίσουν τα δικαιώματα των χριστιανών και να συμβάλουν στην επικράτηση της ειρήνης και της ασφάλειας.

Τέλος, σημειώνω ότι αντιπροσωπεία της συρορθόδοξου εκκλησίας και αντιπροσωπεία των Ελληνορθόδοξων της διασποράς έγιναν δεκτές από το Υπουργείο Εξωτερικών και την Εκκλησία της Ελλάδος για ενημερωτικές διαβουλεύσεις, αναφορικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συρορθόδοξοι πρόσφυγες και έχουν βρει καταφύγιο στη χώρα μας.

Συναφώς ενημερώθηκαν όλες οι αρμόδιες αρχές επί του θέματος, αν πρέπει να σας πω κάτι στην πρωτομιλία.

Σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο έχουμε διαχειριστεί την απαγωγή των δύο Μητροπολιτών, δώστε μου την ευκαιρία κατά τη δευτερολογία μου να σας παραθέσω όλα τα στοιχεία τα οποία υπάρχουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υφυπουργέ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, βλέπω ότι δυστυχώς η απάντησή σας ήταν πολύ τυποποιημένη. Είμαι σίγουρος ότι δεν θα θέλατε να δώσετε αυτή την απάντηση.

Αυτό το οποίο λένε οι ακραίοι Ισλαμιστές –και μπορείτε να το δείτε και στο διαδίκτυο και παντού- τους οποίους, δυστυχώς, υποστηρίζετε κι εσείς και ολόκληρη η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο δυτικός κόσμος -βγάζουμε τα μάτια μας με τα ίδια μας τα χέρια- είναι ότι θέλουν να σταυρώσουν όλους τους χριστιανούς. Να κάνουν, δηλαδή, ό,τι έκαναν και στο Ιράκ, όπου από ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες χριστιανοί έχουν μείνει λιγότεροι από διακόσιες χιλιάδες, ό,τι κάνουν και στη Λιβύη όπου οι ορθόδοξοι χριστιανοί περνούν τα πάθη του Χριστού.

Τα ίδια περνούν γενικότερα όλοι οι χριστιανοί στον αραβικό κόσμο, στον οποίο υπήρχαν καθεστώτα, τα οποία –άλλοι τα έλεγαν αιμοσταγή, δικτατορικά, κακά και πάει λέγοντας- προσάτευσαν τους χριστιανικούς πληθυσμούς. Αντιθέτως, αυτοί που υποστηρίζετε –και στη Συρία και στη Λιβύη και στο Ιράκ παλαιότερα και στο Κόσσοβο παλαιότερα- είναι οι ακραίοι Ισλαμιστές οι οποίοι έχουν εισβάλλει στην κυριολεξία στον δυτικό κόσμο.

Ο κ. Αβραμόπουλος εξέφρασε την ισχυρή του αλληλεγγύη με ένα τηλεφώνημα; Δεν μπορώ να το χαρακτηρίσω αυτό. Ρωτήστε τους εκατοντάδες χιλιάδες Ελληνορθόδοξους στη Συρία αν αισθάνονται αλληλεγγύη με αυτό το τηλεφώνημα.

Επίσης, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο: Δεν κάνει η εκκλησία εξωτερική πολιτική. Εσείς το είχατε πει αυτό παλαιότερα για κάποιον άλλο Αρχιεπίσκοπο.

Το διαδίκτυο βοά. Ο ΟΗΕ, μέσω της κ. Κάρλα ντελ Πόντε -η οποία, όπως ξέρετε, είναι το μαντρόσκυλο του δυτικού κόσμου- παραδέχτηκε ότι χημικά αέρια Σαρίν έχουν χρησιμοποιηθεί από τους λεγόμενους «αντικαθεστωτικούς», από τους φανατικούς Ισλαμιστές. Και αντί αυτό να το κάνετε σημαία εσείς και κάποιοι άλλοι οι οποίοι ήταν παραδοσιακά φίλοι και σύμμαχοι με τη Συρία του καθεστώτος Άσαντ, το κάνατε «γαργάρα».

Την ίδια στιγμή, σήμερα, το Human Rights Watch, ένας «δυτικοπληκτος» Οργανισμός, παραδέχθηκε τα εγκλήματα πολέμου που διαπράττονται από τους αντικαθεστωτικούς «Σύριους». Και το βάζω σε εισαγωγικά, γιατί στη συντριπτική τους πλειοψηφία δεν είναι καν Σύριοι. Είναι μισθοφόροι οι οποίοι χρηματοδοτούνται από τη Σαουδική Αραβία και άλλα φανατικά ισλαμιστικά καθεστώτα - χώρες για να κάνουν συγκεκριμένη δουλειά.

Τέλος, αν το δούμε και από στρατηγικής απόψεως το θέμα, το καθεστώς Άσαντ –επαναλαμβάνω- για δεκαετίες τώρα είχε φιλικές σχέσεις με την Ελλάδα και εχθρικές με την Τουρκία, κάτι που θα αλλάξει αν αλλάξει αυτό το καθεστώς.

Η Τουρκία ήταν αναγκασμένη να έχει τεράστιες στρατιωτικές δυνάμεις στα σύνορά της με τη Συρία για το λόγο που προαναφέραμε, κάτι που θα πάψει να υφίσταται εφόσον αλλάξει το καθεστώς. Διότι, όπως πολύ καλά ξέρουμε, η Τουρκία είναι από τις

πρώτες χώρες που στηρίζει, υποστηρίζει όλη αυτή την προσπάθεια ανατροπής του καθεστώτος Άσαντ.

Βλέπουμε ότι οι αντικαθεστωτικοί δεν είναι Σύριοι. Και αυτό είναι αποδεδειγμένο από την πρώτη στιγμή.

Βλέπουμε την υποκριτική τακτική της Δύσης, η οποία λειτουργεί εις βάρος της και στηρίζει ακραία ισλαμιστικά καθεστώτα. Στο τέλος, όμως, βλέπουμε ότι αυτοί που υποστήριζε, σκότωναν τους δικούς τους, όπως έγινε με τον Αμερικανό Πρόσβη στην Τυνησία.

Δυστυχώς, βλέπουμε ότι υποκύπτετε στους ισλαμιστές. Δεν κάνετε εξωτερική πολιτική προς όφελος της Ελλάδος, αλλά υπακούτε πιστά στις εντολές των εντολοδόχων σας.

Ξέραμε και ξέρουμε ότι το μνημόνιο έχει γονατίσει αυτή τη χώρα οικονομικά. Απ' ό,τι φαίνεται, όμως, και σε πλήθος άλλων περιπτώσεων, έχει γονατίσει αυτή τη χώρα και εθνικά, σε ζητήματα εθνικής κυριαρχίας.

Εξάλλου, το είχε παραδεχτεί και η κ. Ψαρούδα-Μπενάκη το 2005, που είχε πει ότι στη νέα τάξη πραγμάτων θα πρέπει να δεχτούμε και εδαφικούς περιορισμούς και περιορισμούς στην εθνική μας ανεξαρτησία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Θα ξεκινήσω με κάποια πληροφόρηση που αφορά την υπόθεση απαγωγής των δύο Μητροπολιτών και κατά τη διάρκεια της απάντησης θα έχω την ευκαιρία να απαντήσω και σε επιμέρους θέματα που θέσατε.

Σας λέω, λοιπόν –γιατί εκκρεμεί η απάντησή μου από την προηγούμενη ερώτησή σας- ότι για την υπόθεση της απαγωγής των δύο Μητροπολιτών Χαλεπίου της Ελληνορθόδοξου και της Συρορθόδοξου Εκκλησίας της Αντιοχείας, του κ. Παύλου και Ιωάννου Ιμπραχίμ αντιστοίχως, από την πρώτη στιγμή που έγινε γνωστή, ο Υπουργός Εξωτερικών κ. Αβραμόπουλος διατήρησε και διατηρεί στενή επαφή και επικοινωνία με ομολόγους του στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ αλλά και των χωρών της περιοχής διατηρώντας συνεχώς ενήμερο τον κύριο Πρωθυπουργό.

Επίσης, ο Υπουργός Εξωτερικών είχε τακτική επαφή, όπως σας είπα νωρίτερα –και όχι μόνο μέσω ενός απλού τηλεφώνου που είπατε, αλλά μέσω πολλαπλών και συγκεκριμένων επικοινωνιών με όλα τα εμπλεκόμενα μέρη- τόσο με τον Πατριάρχη Αντιοχείας όσο και με τον ηγέτη ακόμα της Συριακής Αντιπολίτευσης τον Τζόρτζ Σάμπρα, καθώς και με παράγοντες στην περιοχή, προκειμένου να ενταθούν και να συντονιστούν οι προσπάθειες για την αναζήτηση και την απελευθέρωση των δύο Μητροπολιτών.

Στο ίδιο πλαίσιο, εγώ ο ίδιος προσωπικά μετέβην στις 26 και 27 Απριλίου εκ νέου στη Βηρυτό, όπου είχα σειρά επαφών με ταξύ των οποίων με τον Λιβάνιο Υπουργό Εξωτερικών κ. Μανσούρ, και βεβαίως τον Πατριάρχη Αντιοχείας κ. Ιωάννη. Στο Λιβάνιο Υπουργό Εξωτερικών υπογράμμισα το μεγάλο ενδιαφέρον της Ελλάδας για το θέμα που πληττει την ανεξιθρησκία και παραβιάζει θεμελιώδεις κανόνες σεβασμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ζήτησα τη συνδρομή της λιβανικής πλευράς στις σχετικές προσπάθειες του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών.

Κατά τη συνάντησή μου με τον Πατριάρχη Αντιοχείας –φαντάζομαι ότι γνωρίζετε ότι είναι ο κατά σάρκα αδερφός του απαχθέντος Μητροπολίτη Χαλεπίου κ. Παύλου- η οποία πραγματοποιήθηκε σε κλίμα εγκάρδιότητας και εμπιστοσύνης, ο προκαθήμενος της Αντιοχειανής Εκκλησίας εξέφρασε τις ευχαριστίες του για το ενεργό ενδιαφέρον που δείχνει η χώρα μας και για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σ' αυτό το σημείο πρέπει να σας πω ότι με τον απαχθέντα Μητροπολίτη Χαλεπίου Παύλο συνδέομαι και εγώ προσωπικά με φίλα, κάτι το οποίο μου δίνει ένα μεγαλύτερο βάρος στην προσπάθεια και στην αναζήτηση εξεύρεσης λύσης.

Από την πλευρά της η Εκκλησία της Ελλάδος κατά την εναρκτήρια για τον μήνα Μάιο συνεδρία της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου εξέφρασε την ευχή και την ελπίδα για το αίσιο πέρας αυτής της υποθέσεως και ο Μακαριότατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και

Πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος ενημέρωσε τα μέλη της τελευταίας για τις σχετικές προσωπικές του ενέργειες αλλά και για τις ενέργειες του Υπουργείου Εξωτερικών.

Επισημαίνω, επίσης, ότι το Υπουργείο Εξωτερικών έχει συγκαλέσει συσκέψεις, προκειμένου να αξιολογηθούν τα δεδομένα και να καθοριστούν τα επόμενα βήματα και οι ενέργειες της ελληνικής πλευράς στο πλαίσιο των συντονισμένων προσπάθειών για την αναζήτηση και την απελευθέρωση των δύο απαχθέντων Μητροπολιτών.

Γι' αυτό το θέμα που βρίσκεται εν εξελίξει και το οποίο απαιτεί λεπτούς, εμπιστευτικούς χειρισμούς, το δίκτυο του μηχανισμού διαχείρισης κρίσεων του Υπουργείου Εξωτερικών ενεργοποιήθηκε άμεσα και ήρθε σε επαφή με αντίστοιχες μονάδες κρατών-μελών για ανταλλαγή πληροφοριών και συλλογή στοιχείων που είναι απαραίτητα γι' αυτήν την υπόθεση. Επίσης, βρίσκεται σε επαφή με καθημερινή βάση με την πρεσβεία μας στο Λίβανο, το Πατριαρχείο Αντιοχείας και την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης, καθώς και με πρεσβείες κρατών-μελών εδώ, οι οποίες ενδεχομένως μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτή την υπόθεση της απαγωγής.

Δεδομένου ότι η υπόθεση αυτή δεν έχει λήξει, η χρήση της ροής των πληροφοριών γίνεται με προσοχή και φειδώ έχοντας ως γνώμονα τη διασφάλιση της ζωής των απαχθέντων. Η έκρυθμη κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή δεν μας επιτρέπει την υιοθέτηση κανενός από τα σενάρια. Θυμάστε τι έγινε την επομένη της απαγωγής με την πληροφορία περί απελευθερώσεων των δύο Μητροπολιτών. Ως σήμερα καμμία ομάδα δεν έχει αναλάβει την ευθύνη της απαγωγής.

Κλείνοντας τη δευτερολογία μου, θα ήθελα να σημειώσω ότι η Ελλάδα παρά την κρίση και παρά τις δυσκολίες που περνάει είναι παράγων σταθερότητας στην ευρύτερη περιοχή και θα συνεχίσει τις προσπάθειές της μέχρις ότου να ελευθερωθούν οι δύο απαχθέντες Ιεράρχες.

Η χώρα μας, παρά τα όσα λέτε –γιατί δεν συμβαίνουν αυτά που λέτε και το ξέρετε πολύ καλά– θα εξακολουθήσει να εργάζεται ακατάπαυστα προκειμένου να προσφέρει τη μέγιστη δυνατή ανθρωπιστική βοήθεια προς συμπαράσταση των δοκιμαζομένων και προς την κατεύθυνση της εκτόνωσης της έντασης και οικονομικής ενός ειρηνικού μέλλοντος για όλους, ανεξαρτήτως εθνικής ή θρησκευτικής ταυτότητας.

Για εμάς, για την Ελλάδα, η διατήρηση της παρουσίας των χριστιανών στα ιστορικά πατρογονικά τους εδάφη, η προστασία των δικαιωμάτων των μειονοτήτων και η προστασία της χριστιανικής πολιτιστικής κληρονομιάς, αποτελούν βασικές παραμέτρους και προτεραιότητες, στο πλαίσιο οποιασδήποτε προσπάθειας γίνεται επίλυσης της κρίσης στη Συρία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η πέμπτη με αριθμό 1417/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Επικρατείας της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Σπυριδωνός Λυκούδη προς τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Τουρισμού, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας στον Αερολιμένα της Ζακύνθου, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος των κυρίων Υπουργών και διαγράφεται.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της έκτης με αριθμό 1422/14-5-2013 επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Θεοδοσίου Κωνσταντινίδη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων των απολυμένων-άνεργων που ήταν ενταγμένοι σε πρόγραμμα ειδικής επιδότησης ανεργίας.

Στον κ. Κωνσταντινίδη θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η επίκαιρη ερώτηση που καταθέσαμε, κύριε Υπουργέ, αφορά τους απολυμένους-άνεργους κλωστοϋφαντουργούς της Νάουσας, της Πέλλας, του Έβρου, της Πρέβεζας. Επίσης, αφορά απολυμένους άνεργους της Βιομηχανίας Φωσφορικών Λιπασμάτων Θεσσαλονίκης, των Μεταλλείων Κασσάνδρας, των Συνεταιριστι-

κών Λιπασμάτων Δραπετσώνας. Τέλος, αφορά όλους αυτούς οι οποίοι ήταν ενταγμένοι στο πρόγραμμα της ειδικής επιδότησης της ανεργίας και βρίσκονται σήμερα σε τραγική κατάσταση.

Όπως είναι γνωστό, με το ν. 4093/2012, τον οποίο ψήφισε η κυβερνητική πλειοψηφία της Βουλής, καταργήθηκε βίαια, μεταξύ άλλων, χωρίς κάποιο μεταβατικό στάδιο, στις 31-12-2012, η ειδική επιδότηση αυτών των άνεργων και ταυτόχρονα, σε συνδυασμό με την εφαρμογή του ν. 3996, η δυνατότητα αναγνώρισης πλασματικών χρόνων. Υπάρχει σχετική εγκύκλιος του ΙΚΑ.

Με τον τρόπο αυτό κατηγοριοποιούνται οι εργαζόμενοι οι οποίοι εντάχθηκαν στο πρόγραμμα της ειδικής επιδότησης σε όσους υπέβαλαν αίτηση αναγνώρισης πλασματικών χρόνων πριν τις 31 Δεκεμβρίου και σε αυτούς που κατέθεσαν ή προτίθενται να καταθέσουν αίτηση μετά τις 31 Δεκεμβρίου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να στερούνται του δικαιώματος συνταξιοδότησης εργαζόμενοι οι οποίοι, σύμφωνα με τις τελευταίες εγκυκλίους του ΙΚΑ, έχουν υπέρβαση πλασματικών χρόνων ασφάλισης, εξαιτίας του ότι υποχρεούνται να αθροίσουν τα διανυθέντα που λογίζονται πλέον ως πλασματικά.

Με τον τρόπο αυτό ο κάθε εργαζόμενος στερείται της δυνατότητας που έχει να αναγνωρίσει και να συμπληρώσει τα συντάξιμα χρόνια του.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ:

Τι μέτρα θα πάρετε ώστε ο χρόνος που ήταν ασφαλισμένοι οι απολυμένοι-άνεργοι να μετρηθεί ως πραγματικός χρόνος εργασίας και ασφάλισης, όπως γινόταν πριν και φυσικά για να καταργηθούν για όλους τους εργαζόμενους οι πρόσφατες ρυθμίσεις περί πλασματικότητας του χρόνου αυτού;

Επίσης, τι θα κάνετε για να εξαιρεθεί η συγκεκριμένη κατηγορία των ασφαλισμένων από το χρονικό περιορισμό που αυθαίρετα έχει επιβληθεί, δηλαδή η 31-12-2012, για την κατάθεση αίτησης αναγνώρισης των πλασματικών χρόνων εργασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε, γιατί είναι αρκετά τεχνική η απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το καταλαβαίνω, θα προσπαθήσετε, αλλά...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Ξέρετε ότι πάντα προσπαθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να μην πλατειάζουμε, όμως, γιατί ήδη κάποιος συνάδελφος είπε ότι ο χρόνος «ξεχειλώς» σήμερα και δεν μου άρεσε καθόλου αυτό.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε συνάδελφε, είπατε για κατηγοριοποίηση. Εγώ βλέπω άλλη μία κατηγοριοποίηση σε αυτό το καθεστώς. Αφ' ενός η κατηγορία των ενταγμένων μέχρι πρότινος στα ειδικά προγράμματα επιδότησης ανεργίας, αυτοί δηλαδή, που είχαν το προνόμιο να εισπράττουν το 80% του μισθού τους όντας στην ανεργία και αφ' ετέρου οι κοινοί άνεργοι, όπως λέμε «οι κοινοί θνητοί», αυτοί δηλαδή, που είχαν ή έχουν μόνο το δικαίωμα στο γνωστό επίδομα ανεργίας. Το κατά πόσον έπρεπε να παραμείνουν αυτές οι κατηγορίες δύο ταχυτήτων άνεργων, το αφήνω στην κρίση όλων που μας παρακολουθούν.

Από εκεί και πέρα, όμως, για να τα πάρουμε από την αρχή τα πράγματα, με τις διατάξεις του άρθρου 40 του ν.2084/1992, όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο 40 του ν.3996/2011, παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους σε φορείς τόσο κύριες όσο και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, βέβαια, να αναγνωρίζουν από 1-01-2011 και εφεξής διευρυμένους πλασματικούς χρόνους είτε με απλή προσμέτρηση είτε κατόπιν εξαγοράς για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος.

Στους χρόνους αυτούς συμπεριλαμβάνονται μεταξύ άλλων και η στρατιωτική θητεία, οι σπουδές, η ανεργία μετά την υπαγωγή για πρώτη φορά στην ασφάλιση, ακόμα και ο χρόνος απεργίας. Οι χρόνοι αυτοί αφορούν αποκλειστικά σε ασφαλισμένους που

θεμελιώνουν δικαίωμα συνταξιοδότησης με τις αυξημένες χρονικές ή και ηλικιακές προϋποθέσεις που διαμορφώνονται και ισχύουν από 1-01-2011 και εφεξής με βάση τις διατάξεις του σχετικού άρθρου του ν. 3863/2010.

Από εκεί και πέρα, με τις ίδιες διατάξεις τίθεται ανώτατο όριο αναγνωριστέου πλασματικού χρόνου, το οποίο ποικίλλει από τέσσερα έως επτά έτη ανάλογα με κάποιες προϋποθέσεις. Αναλυτικότερα, για προϋποθέσεις έτους 2011 ανώτατο όριο αναγνωριστέου πλασματικού χρόνου τέσσερα έτη ή σαράντα οκτώ μήνες. Για τις προϋποθέσεις του έτους 2012 ανώτατο όριο αναγνωριστέου πλασματικού χρόνου πέντε έτη ή εξήντα μήνες. Και αντίστοιχα, για τις προϋποθέσεις του 2013 επτά έτη ή ογδόντα τέσσερις μήνες.

Επιπλέον με τις ίδιες διατάξεις ορίζεται ρητά ότι για τον υπολογισμό του κατά περίπτωση ανώτατου ορίου αναγνωριστέου πλασματικού χρόνου συνυπολογίζεται και κάθε άλλος πραγματικός ή πλασματικός χρόνος, που τυχόν έχει αναγνωριστεί ως χρόνος ασφάλισης με βάση άλλες διατάξεις νομών.

Εδώ λοιπόν στο ανώτατο όριο αναγνωριστέου πλασματικού χρόνου -για να προσπαθήσω να απλοποιήσω την τοποθέτησή μου- το μόνο που δεν συνυπολογίζεται ως αναγνωριστέος πλασματικός, είναι ο χρόνος που αφορά σε χρόνο πραγματικής εργασίας -και είναι λογικό αυτό- και συγχρόνως με το χρόνο πραγματικής εργασίας, χρόνος πραγματικής ή υποχρεωτικής υπαγωγής στην ασφάλιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Επομένως ορίζεται ότι από τη μία συνυπολογίζεται κάθε άλλος πλασματικός χρόνος, δηλαδή χρόνος κατά τον οποίο δεν έχει παρασχεθεί πραγματική εργασία -εδώ συνυπολογίζεται στον αναγνωριστέο πλασματικό- ή αφ' ετέρου, κάθε άλλος χρόνος που έχει αναγνωριστεί με διατάξεις άλλων νόμων, κατά τον οποίο μπορεί να έχει παρασχεθεί πραγματική εργασία, πλην όμως δεν έχει πραγματική ασφάλιση, πραγματική εργασία όχι όμως υπαγωγή σε πραγματική ασφάλιση.

Κλείνω για να αφήσω και μερικά για τη δευτερολογία μου, κύριε Πρόεδρε.

Εδώ ποιο είναι το κρίσιμο σημείο; Οι διατάξεις του άρθρου 40 του ν. 3996 είναι διατάξεις μεταγενέστερες από τις επιμέρους ειδικότερες διατάξεις που προβλέπουν την υπαγωγή απολυμένων ασφαλισμένων σε ειδικά προγράμματα εισοδηματικής ενίσχυσης και συνέχιση της υπαγωγής τους στην ασφάλιση, τα λεγόμενα προγράμματα ειδικής επιδότησης της ανεργίας.

Αυτές είναι που θέτουν το γενικό πλαίσιο των προϋποθέσεων και των περιορισμών για την αναγνώριση πλασματικών χρόνων για όλους τους ασφαλισμένους. Εδώ είναι απαραίτητο η κάθε παροχή διευκρινίσεων ως προς την εφαρμογή αυτών των διατάξεων, να συντελεστεί αυτό πάνω στη βάση των γενικών αρχών του Ασφαλιστικού Δικαίου, όπου κάθε χρόνος για τον οποίο δεν έχει παρασχεθεί πραγματική εργασία και για τον οποίο συγχρόνως δεν υφίσταται υποχρέωση υπαγωγής στην ασφάλιση ως αποτέλεσμα της παρεχόμενης πραγματικής εργασίας, πρέπει να θεωρηθεί πραγματικός. Εάν δεν έχουμε πραγματική εργασία, τότε ο χρόνος είναι πλασματικός.

Αυτή είναι η γενική αρχή. Αυτό είναι και το λογικό. Αυτές οι μεταγενέστερες, γενικότερες επί των αρχών του Ασφαλιστικού Δικαίου διατάξεις πρέπει να κατισχύουν των προγενεστέρων ειδικότερων διατάξεων.

Επομένως με αυτήν τη λογική, έχουν δοθεί αναλυτικές διευκρινίσεις σχετικά με τους συνυπολογιζόμενους χρόνους, με σχετική εγκύκλιο του Υπουργείου Εργασίας. Θα την καταθέσω για τα Πρακτικά. Σύμφωνα με αυτή, στο τιθέμενο αυτό ανώτατο όριο συνυπολογίζονται και οι χρόνοι, κατά τους οποίους οι ασφαλισμένοι έχουν υπαχθεί σε ειδικά προγράμματα εισοδηματικής ενίσχυσης. Έτσι προέκυψε αυτό.

Θεωρώ ότι πρέπει να δούμε τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους. Όπως όμως θα αναλύσω σε δύο τελευταία σχόλια στη δευτερολογία μου, νομίζω ότι αυτό που θα πρέπει να μας προβληματίσει περισσότερο είναι το ασφαλιστικό κομμάτι, πώς δηλαδή, με κάποιο τρόπο θα συνταξιοδοτηθούν -θα δούμε εδώ, τι θα κάνουμε- και λιγότερο όσον αφορά το κομμάτι της απασχό-

λησης, ή αν θέλετε της ένταξης στην ανεργία.

Όσον αφορά το καθεστώς τους ως ανέργων, νομίζω ότι δεν πρέπει να είναι ένα προνομιακό καθεστώς διαφορετικό από αυτό των κοινών ανέργων, αλλά πρέπει να εξισωθεί με αυτών.

Από εκεί και πέρα όμως, θεωρώ ότι καλώς υπάρχει ο προβληματισμός για την υπαγωγή τους σε κάποιο πρόγραμμα, σε κάποιο πρόνιο ενδεχομένως συνταξιοδότησής τους. Εκεί πραγματικά βρισκόμαστε σε επαφή, τους έχουμε δει όλους στο Υπουργείο και νομίζω ότι θα πρέπει να το δούμε πιο αναλυτικά.

Στη δευτερολογία μου θα κάνω δύο ακόμα σχόλια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Θα παρακαλέσω και τους συναδέλφους, αλλά και τους κυρίους Υπουργούς, που έρχονται να απαντήσουν, να φροντίσουν οι τοποθετήσεις τους, κύριε Υπουργέ, να είναι στο χρόνο που προβλέπεται από τον Κανονισμό. Δεν μπορεί να είναι διπλάσιος ο χρόνος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Θα είμαι πολύ σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνιδης.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Κύριε Υπουργέ, διαπράξατε ένα ατόπημα στο ξεκίνημα της απάντησής σας. Αυτοί οι άνθρωποι που βρίσκονται σήμερα σε αυτήν την κατάσταση, δεν είχαν την προσωπική επιλογή να ενταχθούν σε αυτό που ονομάζουμε πρόγραμμα ανεργίας. Ήταν οι απολυμένοι του Λαναρά. Ήταν η επιλογή των κυβερνήσεων που διαδεχτήκατε, να κλείσουν τα λιπάσματα της Θεσσαλονίκης και να εισάγουμε και να αγοράζουμε λιπάσματα από τρίτες χώρες. Ήταν το αποτέλεσμα μιας ληστρικής παρέμβασης της εργοδοσίας στις επιχειρήσεις τους και με αυτόν τον τρόπο, αφού πάρα πολλοί από αυτούς, παραδείγματος χάριν ο Λαναράς, επιδοτήθηκαν επανειλημμένα, στο τέλος άφησαν τους άνεργους της Νάουσας -ας μιλήσουμε γι' αυτούς- στο έλεος της ανεργίας. Τότε κάτω από κινητοποιήσεις, από πιέσεις, από διεκδικήσεις, με εκείνα τα κριτήρια, βρέθηκε αυτή η λύση, επειδή οι περισσότεροι από αυτούς συμπλήρωναν σε κάποια χρόνια, τα απαιτούμενα συντάξιμα όρια, ώστε να προχωρήσουν.

Βλέπετε οι επιπτώσεις του μεσοπρόθεσμου, πέρα από καταστροφικές για τα συνολικότερα προβλήματα της οικονομίας, είναι καταστροφή και για μικρές ειδικές κατηγορίες ατόμων -όπως πριν λέγαμε για τους συνταξιούχους των Ελληνοπόντιων, που προέρχονται από τις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και άλλων που εντάσσονται σε αυτήν την κατηγορία- οι οποίες έχουν τελικά μικρό κόστος οικονομικό, αλλά ξαφνικά, κυριολεκτικά σε μια νύκτα, αρνείστε με μία επίκληση νόμων, κανονισμών και παραμέτρων να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα των ανθρώπων, που πραγματικά είναι πρόβλημα επιβίωσης. Άλλοι είναι πενήντα πέντε, άλλοι πενήντα οκτώ, άλλοι πενήντα εννέα χρόνων. Μέχρι τώρα παίρνανε τελικά ένα πενιχρό επίδομα - αυτό το 80% του μισθού- και τώρα δεν ξέρουν τι να κάνουν. Πού θα βρουν χρόνο να συμπληρώσουν; Γιατί δεν τα ξεκαθαρίζατε αυτά από την αρχή, εσείς και οι προκάτοχοί σας, ότι δηλαδή αυτά τα χρόνια θα είναι πλασματικά; Γιατί πριν νομοθετήσατε δεν είδατε τους ανθρώπους αυτούς, να ακούσετε τις προτάσεις τους και να μάθετε την κατάσταση στην οποία βρίσκονται;

Έτσι λοιπόν σήμερα, ίσως αφήσατε κάτι ενθαρρυντικό στο τέλος γι' αυτούς τους ανθρώπους. Το λέω για να έχουν στραμμένη την προσοχή τους αυτοί οι εργαζόμενοι προς τα τεκταινόμενα και στο Κοινοβούλιο, αλλά και στο Υπουργείο.

Πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση. Έχει κόστος ωστόσο για τα χάλια των ασφαλιστικών ταμείων και των ασφαλιστικών οργανισμών, δεν φτάνει οι μικροεπιδοτήσεις μίας κατηγορίας ανθρώπων που εσείς δημιουργήσατε, ενώ οι κυβερνήσεις σας και αυτές που διαδεχτήκατε και των οποίων την πολιτική συνεχίζετε. Εσείς δημιουργήσατε αυτήν την ειδική κατηγορία ανθρώπων. Αντιμετωπίστε, λοιπόν την κατάσταση και τα αποτελέσματα της πολιτικής σας. Δώστε μια διέξοδο σε αυτούς τους ανθρώπους που δεν είναι χιλιάδες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τρία λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας): Κύριε Πρόεδρε, εγώ δεν αντιλέγω ότι δεν είναι επιλογή κάποιου να εξωθηθεί στην ανεργία, επειδή το εργοστάσιο στο οποίο εργαζόταν, έκλεισε με το βίαιο και απότομο τρόπο που έκλεισαν, για παράδειγμα, οι κλωστοϋφαντουργικές μονάδες στη δυτική Μακεδονία του Λαναρά, ούτε έρχομαι να πω ότι χαίρομαι γι' αυτό. Κάθε άλλο, βέβαια. Διαφοροποιώ όμως αυτήν την περίπτωση από την περίπτωση των Χημικών Λιπασμάτων Βορείου Ελλάδος. Εκεί ήταν άλλα τα θέματα. Έχω τη δυνατότητα να γνωρίζω πέντε πράγματα παραπάνω, γιατί στην εκλογική μου περιφέρεια βρίσκεται η πρώην βιομηχανία Φωσφορικών Λιπασμάτων, που συνενώθηκε τότε με τα Χημικά Βορείου Ελλάδος και κληρονόμησε, εάν θέλετε, και τα προβλήματα των Χημικών Βορείου Ελλάδος. Αυτό όμως είναι μία άλλη ιστορία.

Αυτό που συνέβη εδώ, είναι ότι όντως, η αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης αυτών των υπαχθέντων σε αυτά τα ειδικά προγράμματα επιδότησης της ανεργίας καταργήθηκε από τις 31-12-2012, όπως λέτε σωστά, με τη διακοπή από εκείνο το σημείο και μετά των ειδικών προγραμμάτων επιδότησης ανεργίας. Διακόπηκε όντως, απότομα και χωρίς πρόβλεψη μεταβατικότητας η συνέχεια αυτών των προγραμμάτων. Διακόπηκε για κάποιον ειδικό λόγο. Δημιούργησε θέμα. Δεν αντιλέγω ότι δεν υπάρχει αυτήν τη στιγμή κοινωνικό θέμα με κάποιους ανθρώπους που είναι στον αέρα εκεί στη δυτική Μακεδονία, αλλά και στη Δραπετσώνα και στη Θεσσαλονίκη. Ξέρετε όμως θα μπορούσαν να ισχυριστούν το ίδιο πράγμα και άλλες παραγωγικές μονάδες, στις οποίες ξαφνικά διακόπηκε η λειτουργία τους την τελευταία τριετία στη χώρα μας. Εδώ προέχει να δημιουργήσουμε ένα σύστημα με ομογενοποιημένες αρχές ενιαίας και ισότιμης αντιμετώπισης όλων των ανθρώπων που βρίσκονται σε κάποια ανάγκη. Αυτή ήταν η προσπάθεια.

Από εκεί και πέρα όντως, οφείλουμε να δούμε δύο-τρία ειδικά σημεία. Νομίζω ότι εδώ κλειδί είναι το να διαχωρίσουμε αφ' ενός, την εργασιακή πλευρά ή μάλλον την πλευρά της ανεργίας –εάν θέλετε- του ζητήματος της απασχόλησης και αφ' ετέρου, το ασφαλιστικό θέμα, που είναι η κινητροδότηση με κάποιον τρόπο κάποιων περιορισμένων αριθμητικά ατόμων, διότι δεν είναι και πολλοί αυτοί, ώστε να έχουν τη δυνατότητα να συνταξιοδοτηθούν. Δεν ξέρω αν αυτό θα γίνει με την ένταξή τους σε κάποια μορφή απασχόλησης, προκειμένου να συγκεντρώσουν κάποια παραπάνω έσοδα. Μελετούμε αρκετά σενάρια αυτήν την ώρα στο Υπουργείο Εργασίας. Δεν είναι μόνο η ανεργία των νέων. Είναι και η ανεργία αυτών, που είναι κοντά σε ηλικία σύνταξης και θα έλεγα ότι είναι εξίσου, αν όχι πιο δραματική σε σοβαρότητα, η ανάγκη αντιμετώπισής της.

Επομένως, όπως σας είπα, έχουμε ακούσει τις προτάσεις αυτών των ανθρώπων. Θεωρώ ότι δεν έχει τελειώσει αυτό το ζήτημα. Μας απασχόλησε, μας απασχολεί, θα συνεχίσουμε να μας απασχολεί και εδώ στο Κοινοβούλιο. Θυμάστε τις προσπάθειες που έγιναν διά τροπολογιών, για να διευθετηθούν αυτά τα ζητήματα και νομίζω ότι σύντομα θα είμαστε σε θέση να πούμε κάτι πιο συγκεκριμένο. Εγώ δέχομαι ότι υφίσταται το πρόβλημα, αλλά το βλέπω πλέον περισσότερο ως πρόβλημα συνταξιοδότησης και όχι ως πρόβλημα ειδικής επιδότησης κάποιων μορφών ανεργίας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Η τρίτη με αριθμό 1418/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου της Βουλαιού Β' Θεσσαλονίκης της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Μάρκου προς τον Υπουργό Υγείας, σχετικά με την εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας στον τομέα των φαρμάκων δεν συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Η τέταρτη με αριθμό 1423/14-5-2013 επίκαιρη ερώτηση δευτέρου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τους Υπουργούς Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας, σχετικά με τη νομοθετική κατοχύρωση της κυριακάτικης αργίας, δεν

συζητείται λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού και διαγράφεται.

Εισερχόμεστε στη συζήτηση της δεύτερης με αριθμό 1413/14-5-2013 επίκαιρης ερώτησης δευτέρου κύκλου της Βουλευτού Επικρατείας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο κ. Θεανούς Φωτίου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τις διαδικασίες συγχώνευσης των φορέων «ΟΣΚ Α.Ε.»—«ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.»—«ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» και μετατροπής τους σε «ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.».

Στην επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου θα απαντήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Σταύρος Καλογιάννης.

Το λόγο έχει η κ. Φωτίου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, ο «Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων Α.Ε.» βρίσκεται εδώ και δυόμισι χρόνια σε μία εξαιρετικά ασαφή και περίεργη εκκρεμότητα. Με κοινή υπουργική απόφαση στις 21-11-2011, ΦΕΚ 2731, προβλέπεται συγχώνευση του «ΟΣΚ Α.Ε.», της «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» και της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» υπό την επωνυμία «ΚΤΗΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ Α.Ε.», συγχώνευση η οποία δεν έγινε.

Παράλληλα με άλλη κοινή υπουργική απόφαση στις 2-12-2011, ΦΕΚ 2779, και το ν. 4128/2013 μεταφέρθηκαν και εντάχθηκαν στην «ΟΣΚ Α.Ε.» τα έργα της «ΚΕΔ Α.Ε.» και μέρος του προσωπικού της, καθώς και το προσωπικό του Ινστιτούτου Οικονομίας Κατασκευών.

Κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε ότι η «ΟΣΚ Α.Ε.» με βάση το ν. 3027/2002 αποτελεί το μοναδικό φορέα, αρμόδιο για τον προσεισμικό έλεγχο σχολείων και μέχρι σήμερα, έχει υλοποιήσει πρόγραμμα προσεισμικού ελέγχου πέντε χιλιάδων σχολικών μονάδων, οι οποίες στεγάζονται σε έξι χιλιάδες πεντακόσια κτήρια και απομένουν έλεγχοι για δέκα χιλιάδες κτήρια. Υλοποιεί επίσης πρόγραμμα απομάκρυνσης αμιάντου.

Σήμερα, η «ΟΣΚ Α.Ε.» κατασκευάζει εξήντα επτά σχολικές μονάδες σε όλη την Ελλάδα, αξιοποιώντας κονδύλια του ΕΣΠΑ, τα οποία απορροφούν κονδύλια από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Ξέρετε ότι πρόσφατα υπεγράφη από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων δανειακή σύμβαση ύψους 200 εκατομμυρίων ευρώ και πρόκειται να εκταμιευθούν τα 50 πρώτα εκατομμύρια το δεύτερο τρίμηνο του 2013.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα λίγο την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Αναμένεται επίσης να υπογραφούν άλλες δεκατρείς συμβάσεις-κατασκευές έργων έως το Μάιο του 2013 από διαγωνισμούς που ολοκληρώνονται. Παράλληλα εκτελείται από τους υπαλλήλους της «ΟΣΚ Α.Ε.» ένα πρόγραμμα εκατόν δεκατεσσάρων μελετών, αρχιτεκτονικών, στατικών και ηλεκτρομηχανολογικών.

Κύριε Υπουργέ, από την «ΟΣΚ Α.Ε.» έχουν ενταχθεί εβδομήντα τρία έργα στο ΕΣΠΑ και στο ΕΠΕΡΑΑ, συνολικού προϋπολογισμού τουλάχιστον 205 εκατομμυρίων ευρώ, με σημαντική απορρόφηση μέχρι σήμερα του 45% του συνόλου τους. Έχουν υποβληθεί επίσης σε ένταξη αναβαθμίσεις σαράντα τεσσάρων δακτυλίων σε όλη τη χώρα, συνολικού προϋπολογισμού 41 εκατομμυρίων. Παράλληλα έχει ενταχθεί η ενεργειακή αναβάθμιση του σχολικού συγκροτήματος της Γκράβας Αττικής, προϋπολογισμού 8,7 εκατομμυρίων ευρώ περίπου.

Όλοι οι εργαζόμενοι της «ΟΣΚ Α.Ε.» έχουν ολοκληρώσει τριάντα μία μελέτες σχολείων, που δύνανται να υποβληθούν άμεσα για απορρόφηση από το ΕΣΠΑ, που όπως ξέρετε, δεν απορροφούμε, στα ΕΣΠΑ Αττικής, Κεντρικής Μακεδονίας, Δυτικής Ελλάδας, Ιονίων Νήσων, Πελοποννήσου και Θεσσαλίας, συνολικού προϋπολογισμού περίπου 100.600.000 ευρώ.

Σας ερωτώ λοιπόν, κύριε Υπουργέ: Τι προτίθεστε να κάνετε με τον ΟΣΚ; Θα συνεχίσει η λειτουργία του; Θα διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας όλου του υπηρετούντος προσωπικού που έχει απομεινωθεί σε εκατόν τριάντα έξι περίπου υπαλλήλους, που λειτουργούν σήμερα χωρίς μνημονιακές απειλές της εφεδρείας, της διαθεσιμότητας και της απόλυσης;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε,

κυρία συνάδελφε.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Σταύρος Καλογιάννης έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η διαδικασία συγχώνευσης τριών ανώνυμων εταιρειών, της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.», της «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» και της «ΟΣΚ Α.Ε.», κινήθηκε με τον νόμο 4002/2011.

Πράγματι -όπως είπατε, κυρία συνάδελφε- το Νοέμβριο του 2011, βάσει του νόμου αυτού εκδόθηκε κοινή υπουργική απόφαση των συναρμόδιων Υπουργών Οικονομικών, Μεταφορών και Δικτύων, Παιδείας, Υγείας και Δικαιοσύνης, η οποία προέβλεπε συγχώνευση των δύο πρώτων εταιρειών, δηλαδή της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.» και της «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» δι' απορροφήσεως από την τρίτη, από την «ΟΣΚ Α.Ε.».

Στη συνέχεια καταρτίστηκε σχέδιο συγχώνευσης, κατά του οποίου ασκήθηκαν από αναδόχους -από εργολάβους δηλαδή- κι από εργαζομένους αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων στο Πρωτοδικείο Αθηνών, με τις οποίες ζητήθηκε παροχή εγγυήσεων. Δεν έχει εκδοθεί ακόμη η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών στις αιτήσεις παροχής εγγυήσεων του σωματείου εργαζομένων και των πιστωτών της «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.», παρά το γεγονός ότι οι αιτήσεις αυτές συζητήθηκαν από κοινού τον περασμένο Δεκέμβριο, δηλαδή εδώ και πέντε μήνες.

Το Υπουργείο παρ' όλα αυτά, έχει ετοιμάσει κι έχει ήδη καταθέσει σχετική νομοθετική ρύθμιση για τη συντέλεση της συγχώνευσης των τριών ανώνυμων εταιρειών.

Σύμφωνα με τη ρύθμιση που έχουμε ετοιμάσει, η νέα εταιρεία θα λειτουργεί για ένα μεταβατικό διάστημα τριών μηνών με τρεις διακριτούς κλάδους που αφορούν σε υποδομές υγείας, σε υποδομές δικαιοσύνης και σε εκπαιδευτικές υποδομές αντίστοιχα. Μετά την πάροδο του τριμήνου η νέα εταιρεία θα εποπτεύεται αποκλειστικά από τον Υπουργό Ανάπτυξης, ενώ παράλληλα θα δημιουργηθούν νέοι κανονισμοί σε ό,τι αφορά την εσωτερική λειτουργία της εταιρείας και τα έργα.

Ειδική πρόβλεψη έχουμε κάνει, στη ρύθμιση που καταθέσαμε, για το προσωπικό που υπηρετεί σήμερα, στις τρεις υπό συγχώνευση εταιρείες, το οποίο καθίσταται αυτοδικαίως, προσωπικό της νέας ανώνυμης εταιρείας, στην οποία και μεταφέρεται και βεβαίως θα συνεχίσει να παρέχει τις υπηρεσίες του.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Η συνάδελφος κ. Φωτίου έχει και πάλι το λόγο για τρία λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, αν κατάλαβα καλά, μου απαντήσατε ότι διασφαλίζονται οι εργασιακές σχέσεις και το έργο της εταιρείας «ΟΣΚ Α.Ε.», διότι περί αυτής ερωτώ. Και βεβαίως εφόσον μου απαντάτε έτσι, θεωρώ κατ' αρχάς θετική την απάντησή σας.

Ξέρετε όμως ότι η ιστορία της εταιρείας «ΟΣΚ Α.Ε.» υπερβαίνει τα πενήντα χρόνια. Το '62 ιδρύθηκε ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων. Τα πρώτα είκοσι έξι χρόνια το έργο του ήταν εξαιρετικά σημαντικό, με αποτέλεσμα το '78 οι υπάλληλοί του από πενήντα που ήταν τότε, να εξαπλασιαστούν, δηλαδή να γίνουν τριακόσιοι. Το '98 μετετράπη σε ανώνυμη εταιρεία από νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου.

Παρ' όλα αυτά, αξιοποίησε τις νέες τεχνολογίες, κατασκεύασε συμπληρωματικά κτήρια και σχολεία, συνέβαλε στην ανάπτυξη σχολικού αθλητισμού και πολιτισμού με αυτά που σχεδίασε και πρωτοπορούσε, αναπτύσσοντας σχολικές και ακαδημαϊκές υποδομές.

Το ενδιαφέρον με τον ΟΣΚ είναι ότι μία μελέτη που εκπονείται από τους εργαζομένους στον ΟΣΚ, στοιχίζει στο κράτος 25% του συνόλου που θα πλήρωνε το κράτος σε μία ιδιωτική εταιρεία. Όμως τα τελευταία χρόνια ο ΟΣΚ μπαίνει στην τροχιά των μνημονίων. Το εξειδικευμένο και έμπειρο προσωπικό του έχει μειωθεί τα τελευταία δύο χρόνια κατά 75%, με αθρόες συνταξιοδοτήσεις και απολύσεις συμβασιούχων, ενώ το έργο του πολλαπλασιάζεται, διότι έχουν απενταχθεί εκατόν πενήντα έργα των δήμων και

καλείται η εταιρεία «ΟΣΚ Α.Ε.» να τα υλοποιήσει.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να μου διασφαλίσετε ότι η λειτουργία του και το έργο του θα διατηρηθούν, διότι το έργο του είναι εξαιρετικά σημαντικό. Οι δε δαπάνες του ΟΣΚ είναι αστείες σε αυτήν τη συγκυρία. Θέλω να μου διασφαλίσετε επίσης ότι κανείς δεν θα χάσει τη δουλειά του. Και γιατί ανησυχώ πολύ; Ανησυχώ, διότι δεν το έχετε ποτέ δεχθεί, παρά τις επανειλημμένες αιτήσεις του σωματείου της εταιρείας «ΟΣΚ Α.Ε.», ενώ ο ίδιος ο νόμος των συγχωνεύσεων προβλέπει περίοδο διαβούλευσης με τους άμεσα ενδιαφερομένους. Αυτό πώς το δικαιολογείτε;

Ανησυχώ ακόμη περισσότερο όμως και εξαιρετικά, διότι γνωρίζουμε ότι η περιουσία της εταιρείας «ΟΣΚ Α.Ε.», κτήρια και γη σε όλη την Ελλάδα εντάχθηκε στη λίστα με τίτλο «Ακίνητα προς εκποίηση» του Υπουργείου Οικονομικών. Είναι η περιβόητη λίστα του ΤΑΙΠΕΔ που θα καταθέσω, όπου βρίσκονται είκοσι κτήρια σε όλη την Ελλάδα του ΟΣΚ και το ακόμη φοβερότερο είναι, ότι εκτός από τα κεντρικά κτήρια -δηλαδή τι θα συμβεί, αυτοί θα φύγουν ή θα πληρώνουν αιωνίως ενοίκιο- έχετε εντάξει σε αυτήν τη λίστα κάτι που είναι ανεπίτρεπτο ιστορικά. Έχετε εντάξει σε αυτήν τη λίστα, την έκταση του Σκοπευτηρίου Καισαριανής, ενενήντα εννέα στρεμμάτων, φοβερής και τρομακτικής ιστορικής μνήμης για τον τόπο. Αυτή η έκταση δεν ξεπουλιέται, κύριε Υπουργέ. Είναι μεγάλο ατόπημα ότι εντάξατε αυτήν τη λίστα. Ο ΟΣΚ αυτήν την έκταση θα την απέδιδε στο Δήμο Καισαριανής.

Εξηγήστε μου, σας παρακαλώ, πώς βρέθηκε η ιστορική έκταση του Σκοπευτηρίου της Καισαριανής μέσα στην αξιοποίηση της περιουσίας της εταιρείας «ΟΣΚ Α.Ε.».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία συνάδελφε, όπως είπα και προηγουμένως, δεν τίθεται κανένα απολύτως θέμα με την εταιρεία «ΟΣΚ Α.Ε.», όπως δεν τίθεται και κανένα άλλο θέμα και με τη «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» και την «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.». Σε ό, τι αφορά ειδικότερα τον ΟΣΚ, που με ρωτάτε, διασφαλίζουμε απολύτως και τον οργανισμό και το προσωπικό και το έργο το οποίο κάνει. Ενδεικτικά μόνο να σας πω ότι από το Νοέμβριο του 2011, οπότε και είχε εκδοθεί η κοινή υπουργική απόφαση για την αρχική συγχώνευση, μέχρι σήμερα ο ΟΣΚ έχει προβεί σε δημοπρατήσεις έργων της τάξεως των 80 εκατομμυρίων ευρώ, ουσιαστικά σχολικές αίθουσες ανά την Ελλάδα. Το έργο του συνεχίζεται απρόσκοπτα, όπως -θέλω να επιμείνω σε αυτό- απρόσκοπτα συνεχίζεται και το έργο της εταιρείας «ΔΕΠΑΝΟΜ Α.Ε.» και της εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ Α.Ε.».

Η νομοθετική ρύθμιση που έχουμε κάνει, αποτελεί προϊόν ευρύτατης διαβούλευσης όχι μόνο με τους εργαζομένους, με τις διοικήσεις, αλλά και με τα συναρμόδια τρία Υπουργεία: Δικαιοσύνης, Παιδείας και Ανάπτυξης.

Δεν τίθεται -επαναλαμβάνω κατηγορηματικά- κανένα απολύτως θέμα σε ό, τι αφορά τον ΟΣΚ. Είναι θέμα χρόνου να κατατεθεί σε ένα από τα επόμενα σχέδια νόμου που θα έρθουν στη Βουλή και εγώ ζητώ -αν θέλετε- και προκαταβολικά τη σύμφωνη από όλες τις πτέρυγες της Βουλής στη συγκεκριμένη ρύθμιση. Θα πετύχουμε περιστολή του δημόσιου τομέα, καλύτερο συντονισμό, καλύτερες παρεχόμενες υπηρεσίες και ποιοτικότερο έργο με την οριστική συγχώνευση των τριών εταιρειών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαιρών ερωτήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Παρασκευής 12ης Απριλίου 2013 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Παρασκευής 12ης Απριλίου 2013 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη

συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.57' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τρίτη 21 Μαΐου 2013 και ώρα 18.00', με

αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) αναφορά για την Ευρωπαϊκή Ημέρα της Θάλασσας και β) συζήτηση αναφορών και ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

